

377L0388

13. 6. 77

Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αριθ. N 145/1

ΕΚΤΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Μαΐου 1977

περί έναρμονίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση

(77/388/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 99 και 100,

τήν πρόταση της Επιτροπής,

τή γνώμη της Συνελεύσεως (1),

τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής (2),

Έκτιμώντας:

ότι όλα τα Κράτη μέλη έχουν θεσπίσει σύστημα φόρου επί της προστιθεμένης αξίας σύμφωνα με την πρώτη και την δεύτερη οδηγία του Συμβουλίου της 11ης Απριλίου 1967 περί έναρμονίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (3).

ότι κατ' εφαρμογή της αποφάσεως της 21ης Απριλίου 1970 περί αντικαταστάσεως των χρηματικών συνεισφορών των Κρατών μελών από ιδίους πόρους της Κοινότητας (4), ο προϋπολογισμός της Κοινότητας, με την επιφύλαξη των λοιπών εσόδων, θά χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου από ιδίους πόρους της Κοινότητας: ότι στους πόρους αυτούς περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, και οι προερχόμενοι από τον φόρο προστιθεμένης αξίας που προκύπτουν από την εφαρμογή κοινού συντελεστού επί φορολογικής βάσεως καθοριζομένης κατά τρόπο ομοιόμορφο και σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες.

ότι πρέπει να συνεχισθεί η πραγματική ελευθέρωση της κυκλοφορίας των προσώπων, των αγαθών, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων, καθώς και η αλληλοδίδουση των οικονομιών.

ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη ο αντικειμενικός σκοπός της καταργήσεως των φορολογιών κατά την εισαγωγή και της μη φορολογίας ή επιστροφής των φόρων κατά την εξαγωγή στίς μεταξύ των Κρατών μελών συναλλαγές: ότι πρέπει να εξασφαλισθεί η ουδετερότης του κοινού συστήματος των φόρων επί του κύκλου εργασιών ως προς την καταγωγή των αγαθών και των παροχών υπηρεσιών, για να καταστεί τελικά δυνατή η πραγματοποίηση μιάς κοινής αγοράς με υγιείς δρους ανταγωνισμού και χαρακτηριστικά γνωρίσματα ανάλογα με εκείνα μιάς πραγματικής εσωτερικής αγοράς.

ότι η έννοια του υποκειμένου στον φόρο πρέπει να διευκρινισθεί ώστε να επιτρέψει στα Κράτη μέλη, προς εξασφάλιση μεγαλύτερης ουδετερότητας του φόρου, να περιλαμβάνουν σε αυτήν και πρόσωπα, τα οποία πραγματοποιούν πράξεις επ' ευκαιρία.

ότι η έννοια της φορολογητέας πράξεως έχει προκαλέσει δυσχέρειες ιδίως όσον αφορά τις πράξεις που εξομοιούνται προς φορολογητέες πράξεις, και ότι παρίσταται ανάγκη διευκρινίσεως των έννοιών αυτών.

ότι ο προσδιορισμός του τύπου των φορολογητέων πράξεων έχει προκαλέσει συγκρούσεις αρμοδιότητας μεταξύ των Κρατών μελών, ιδίως όσον αφορά την παράδοση αγαθών με συναρμολόγηση και την παροχή υπηρεσιών: ότι αν και ως τόπος παροχής υπηρεσιών πρέπει κατ' αρχήν να ορίζεται ο τόπος, όπου ο παρέχων τις υπηρεσίες έχει εγκαταστήσει την έδρα της επαγγελματικής του δραστηριότητας, ο τόπος αυτός πρέπει, εν τούτοις, να θεωρείται ότι κείται στην χώρα του λήπτου, ιδίως για δρισμένες παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται μεταξύ των υποκειμένων στον φόρο και των οποίων το κόστος υπεισέρχεται στην τιμή των αγαθών.

ότι οι έννοιες της γενεσιουργού αιτίας και του απαιτητού του φόρου πρέπει να έναρμονισθούν, ώστε η εφαρμογή καθώς και οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις του κοινοτικού συντελεστού να ισχύσουν ταυτόχρονα σε όλα τα Κράτη μέλη.

ότι η βάση επιβολής του φόρου πρέπει να έναρμονισθεί, ώστε η εφαρμογή του κοινοτικού συντελεστού στίς

(1) ΕΕ αριθ. Α 40 της 8. 4. 1974, σ. 25.

(2) ΕΕ αριθ. Α 139 της 12. 11. 1974, σ. 15.

(3) ΕΕ αριθ. 71 της 14. 4. 1967, σ. 1301/67.

(4) ΕΕ αριθ. Ν 94 της 28. 4. 1970, σ. 19.

φορολογητέες πράξεις νά ὀδηγεῖ σέ συγκρίσιμα ἀποτελέσματα σέ ὅλα τὰ Κράτη μέλη

ὅτι οἱ συντελεστὲς πού ἐφαρμόζονται ἀπὸ τὰ Κράτη μέλη, πρέπει νά καθιστοῦν δυνατὴ τὴν κανονικὴ ἔκπτωση τοῦ ἐπιβληθέντος κατὰ τὸ προηγούμενο στάδιό φόρου

ὅτι πρέπει νά καταρτισθεῖ κοινὸς πίνακας ἀπαλλαγῶν μὲ σκοπὸ τὴν ὁμοιόμορφη εἰσπράξη τῶν ἰδίων πόρων σέ ὅλα τὰ Κράτη μέλη

ὅτι τὸ καθεστῶς τῶν ἐκπτώσεων πρέπει νά ἐναρμονισθεῖ κατὰ τὸ μέτρο πού ἔχει ἐπίπτωση στὸ πραγματικὸ ἐπίπεδο τῆς εἰσπράξεως, ὃ δὲ ὑπολογισμὸς τῆς ἀναλογίας τῆς ἐκπτώσεως πρέπει νά γίνεται μὲ ὁμοιοτρόπο σέ ὅλα τὰ Κράτη μέλη

ὅτι πρέπει νά διευκρινισθεῖ ποῖοι εἶναι οἱ ὑπόχρεοι τοῦ φόρου, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ ὁρισμένες παροχές ἀπὸ πρόσωπα ἐγκατεστημένα στὸ ἐξωτερικόν

ὅτι οἱ ὑποχρεώσεις τῶν φορολογουμένων πρέπει νά ἐναρμονισθοῦν κατὰ τὸ μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, ὥστε νά ἐξασφαλίζεται ἡ ἰσοδύναμη εἰσπράξη τοῦ φόρου σέ ὅλα τὰ Κράτη μέλη· ὅτι οἱ ὑπόχρεοι τοῦ φόρου ὀφείλουν ἰδίως νά δηλώνουν περιοδικὰ τὸ συνολικὸ ποσὸ τῶν πράξεών τους, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν τόσο εἰσροές ὅσο καὶ ἐκροές, ὅταν αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ τὴν βεβαίωση καὶ τὸν ἔλεγχο τῆς βάσεως τῶν ἰδίων πόρων

ὅτι ἐνδείκνυται ἡ ἐναρμόνιση τῶν ὑφισταμένων διαφόρων εἰδικῶν καθεστώτων· ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τίς μικρές ἐπιχειρήσεις, πρέπει νά ἐπιτραπῇ στὰ Κράτη μέλη νά διατηρήσουν τὰ εἰδικὰ τους καθεστώτα, σύμφωνα μὲ κοινὲς διατάξεις καὶ ἐν ὄψει πῶς προωθημένης ἐναρμονίσεως· ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς γεωργούς, πρέπει νά δοθεῖ στὰ Κράτη μέλη ἡ δυνατότητα ἐφαρμογῆς ἑνὸς εἰδικοῦ καθεστώτος, πού συνεπάγεται κατ' ἀποκοπὴν ἐπιστροφὴ τοῦ προηγούμενης καταβληθέντος φόρου προστιθεμένης ἀξίας στοὺς γεωργούς πού δὲν ὑπάγονται στὸ κανονικὸ καθεστῶς· ὅτι πρέπει νά καθορισθοῦν οἱ βασικὲς ἀρχές τοῦ καθεστώτος αὐτοῦ καὶ νά θεσπισθεῖ μία κοινὴ μέθοδος προσδιορισμοῦ τῆς προστιθεμένης ἀξίας τῶν γεωργῶν αὐτῶν γιὰ τίς ἀνάγκες τῆς εἰσπράξεως τῶν ἰδίων πόρων

ὅτι ἀπαιτεῖται νά ἐξασφαλισθεῖ συντονισμένη ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης ὀδηγίας καὶ ὅτι γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν εἶναι ἀπαραίτητο νά θεσπισθεῖ κοινοτικὴ διαδικασία διαβουλεύσεως· ὅτι ἡ σύσταση μιᾶς ἐπιτροπῆς φόρου προστιθεμένης ἀξίας καθιστᾷ δυνατὴ τὴν ὁργάνωση στενῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν Κρατῶν μελῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς στὸν τομέα αὐτόν

ὅτι πρέπει τὰ Κράτη μέλη νά ἔχουν τὴν δυνατότητα, ἐντὸς ὁρισμένων ὁρίων καὶ ὑπὸ ὁρισμένες προϋποθέσεις, νά λαμβάνουν ἢ νά διατηροῦν εἰδικὰ μέτρα κατὰ παρέκκλιση τῆς παρούσης ὀδηγίας, μὲ σκοπὸ τὴν ἀπλοποίηση τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου καὶ τὴν ἀποτροπὴ ὁρισμένων περιπτώσεων φοροδιαφυγῆς ἢ φοροαποφυγῆς

ὅτι ἐνδέχεται νά κριθεῖ σκόπιμο νά ἐξουσιοδοτηθοῦν τὰ Κράτη μέλη νά συνάψουν μὲ τρίτες χώρες ἢ μὲ διεθνεῖς ὁργανισμούς συμφωνίες, δυνάμενες νά περιέχουν παρεκκλίσεις ἀπὸ τὴν παρούσα ὀδηγία

ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά προβλεφθεῖ μεταβατικὴ περίοδος πού νά ἐπιτρέπει τὴν προοδευτικὴ προσαρμογὴ τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν σέ ὁρισμένους τομεῖς,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 1

Τὰ Κράτη μέλη προσαρμόζουν τὸ ἥδη ἐφαρμοζόμενο σύστημα φόρου ἐπὶ τῆς προστιθεμένης ἀξίας πρὸς τίς διατάξεις τῶν κατωτέρω ἁρθρῶν.

Τὰ Κράτη μέλη ἐκδίδουν τίς ἀπαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικὲς καὶ διοικητικὲς διατάξεις, ὥστε τὸ κατὰ τὸν τρόπο αὐτὸ προσαρμοσμένο σύστημα νά τεθεῖ σέ ἰσχύ τὸ ταχύτερο δυνατό, καὶ τὸ ἀργότερο μέχρι τὴν 1η Ἰανουαρίου 1978.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Ἄρθρο 2

Στὸν φόρο προστιθεμένης ἀξίας ὑπόκεινται:

- οἱ παραδόσεις ἀγαθῶν καὶ οἱ παροχές ὑπηρεσιῶν, πού πραγματοποιοῦνται ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας ὑπὸ ὑποκειμένου στὸ φόρο, πού ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν ιδιότητά του αὐτήν
- οἱ εἰσαγωγὲς ἀγαθῶν.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΔΑΦΙΚΟΤΗΣ

Ἄρθρο 3

1. Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης ὀδηγίας, ὡς «ἐσωτερικὸ τῆς χώρας» νοεῖται τὸ πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης περὶ ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ὅπως ὁρίζεται, γιὰ κάθε Κράτος μέλος, στὸ ἄρθρο 227.

2. Δέν περιλαμβάνονται στὸ «ἐσωτερικὸ τῆς χώρας» τὰ ἀκόλουθα ἐθνικά ἐδάφη:

- Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:
νήσος της Έλιγολάνδης, περιοχή του Μπύζιγκεν
- Βασίλειο της Δανίας:
Γροιλανδία
- Ιταλική Δημοκρατία:
Λιβίνιο, Καμπιόνε ντ' Ιτάλια, τὰ ἔθνικα ὕδατα τῆς λίμνης τοῦ Λουγκάνο.

3. Ἐάν ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει, ὅτι οἱ προβλεπόμενες στὴν παράγραφο 2 ἐξαιρέσεις δὲν δικαιολογούνται πλέον, ιδίως ἀπὸ ἀπόψεως οὐδετερότητας ὡς πρὸς τὸν ἀνταγωνισμό ἢ ἀπὸ ἀπόψεως ἰδίων πόρων, ὑποβάλλει στὸ Συμβούλιο κατὰλληλες προτάσεις.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΙ ΣΤΟΝ ΦΟΡΟ

Άρθρο 4

1. Θεωρεῖται ὡς «ὑποκείμενος στὸν φόρο» ὁποιοσδήποτε ἀσκεῖ, κατὰ τρόπο ἀνεξάρτητο καὶ σὲ ὁποιοδήποτε τόπο, μίᾱ ἀπὸ τίς οἰκονομικές δραστηριότητες πού ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 2, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς δραστηριότητος αὐτῆς.

2. Οἰκονομικές δραστηριότητες, κατὰ τὴν ἔννοια τῆς παραγράφου 1, εἶναι ὅλες οἱ δραστηριότητες τοῦ παραγωγοῦ, τοῦ ἐμπόρου ἢ τοῦ παρέχοντος ὑπηρεσίες, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δραστηριοτήτων ἐξορύξεως, τῶν γεωργικῶν δραστηριοτήτων καθὼς καὶ τῶν δραστηριοτήτων τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν ἢ τῶν ἐξομοιούμενων πρὸς αὐτά. Ὡς οἰκονομικὴ δραστηριότης θεωρεῖται ἐπίσης ἡ ἐκμετάλλευση ἐνσωμάτου ἢ αὐλοῦ ἀγαθοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸ ἀντλήσεως ἐσόδων διαρκoῦς χαρακτήρος.

3. Τὰ Κράτη μέλη ἔχουν τὴν εὐχέρεια νὰ θεωρῶν ἐπίσης ὡς ὑποκείμενο στὸν φόρο ὁποιοδήποτε πραγματοποιεῖ ἐπ' εὐκαιρία πράξει ἀναγομένη στίς προβλεπόμενες στὴν παράγραφο 2 δραστηριότητες, καὶ ιδίως μίᾱ ἀπὸ τίς κατωτέρω πράξεις:

α). Παράδοση κτιρίων ἢ τμημάτων κτιρίων καὶ τοῦ συνεχόμενου ἐδάφους, πού πραγματοποιεῖται πρὸ τῆς πρώτης ἐγκαταστάσεως σὲ αὐτά· τὰ Κράτη μέλη δύνανται νὰ καθορίσουν τίς λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς αὐτοῦ τοῦ κριτηρίου ἐπὶ τῶν μετατροπῶν ἀκινήτων καθὼς καὶ τὴν ἔννοια τοῦ συνεχόμενου ἐδάφους.

Τὰ Κράτη μέλη ἔχουν τὴν εὐχέρεια νὰ ἐφαρμόζουν ἄλλα κριτήρια, ἐκτὸς τοῦ κριτηρίου τῆς πρώτης ἐγκαταστάσεως, ὅπως τὸ κριτήριο τοῦ διαρρέσαντος χρονικοῦ διαστήματος μεταξύ τοῦ χρόνου ἀποπερατώσεως τοῦ ἀκινήτου καὶ τοῦ χρόνου τῆς πρώτης παραδόσεως ἢ τὸ κριτήριο τοῦ διαρρέσαντος χρονικοῦ διαστήματος μεταξύ τοῦ χρόνου τῆς πρώτης ἐγκαταστάσεως καὶ τοῦ χρόνου τῆς μεταγενέστερης παραδόσεως, ἐφ' ὅσον τὰ χρονικά

αὐτὰ διαστήματα δὲν ὑπερβαίνουν τὰ πέντε ἢ τὰ δύο ἔτη ἀντιστοίχως.

Ὡς «κτίριο» νοεῖται κάθε κατασκευή πού συνδέεται ἀρρηκτῶς μὲ τὸ ἔδαφος.

β). Παράδοση γηπέδων πρὸς οἰκοδόμησι.

Ὡς γήπεδο πρὸς οἰκοδόμησι νοεῖται ἡ ἀκάλυπτη ἢ διαρρυθμισμένη ἔκτασι γῆς, ὅπως ὁρίζεται ἀπὸ τὰ Κράτη μέλη.

4. Ὁ χρησιμοποιούμενος στὴν παράγραφο 1 ὅρος «κατὰ τρόπο ἀνεξάρτητο» ἀποκλείει ἀπὸ τὴν φορολογία τοὺς μισθωτοὺς καὶ λοιπὰ πρόσωπα κατὰ τὸ μέτρο πού συνδέονται μὲ τὸν ἐργοδότη τους μὲ σύμβαση ἐργασίας ἢ μὲ ὁποιαδήποτε ἄλλη νομικὴ σχέση πού δημιουργεῖ δεσμούς ἐξαρτήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὅρους ἐργασίας καὶ ἀμοιβῆς, καὶ τὴν εὐθύνη τοῦ ἐργοδότη.

Μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς διαβουλεύσεως πού προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 29, κάθε Κράτος μέλος ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ θεωρεῖ ὡς ἓνα ὑποκείμενο στὸν φόρο τὰ ἐγκατεστημένα στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας πρόσωπα, τὰ ὅποια εἶναι μὲν ἀνεξάρτητα μεταξύ τους ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως, συνδέονται ὅμως στενὰ ἀπὸ χρηματοδοτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ ὀργανωτικῆς ἀπόψεως.

5. Τὰ Κράτη, οἱ περιφέρειες, οἱ νομοί, οἱ δήμοι καὶ κοινότητες καὶ οἱ λοιποὶ ὀργανισμοὶ δημοσίου δικαίου δὲν θεωροῦνται ὡς ὑποκείμενοι στὸν φόρο γιὰ τίς δραστηριότητες ἢ πράξεις, τίς ὁποῖες πραγματοποιοῦν ὡς δημοσία ἐξουσία, ἔστω καὶ ἂν, ἐπ' εὐκαιρία αὐτῶν τῶν δραστηριοτήτων ἢ πράξεων, εἰσπράττουν δικαιώματα, τέλη, εἰσφορές ἢ ἄλλες ἐπιβαρύνσεις.

Ἐν τούτοις, ὅταν πραγματοποιοῦν τέτοιες δραστηριότητες ἢ πράξεις, πρέπει νὰ θεωροῦνται ὡς ὑποκείμενοι σὲ φόρο γιὰ τίς δραστηριότητες ἢ πράξεις αὐτές κατὰ τὸ μέτρο πού ἡ μὴ ὑπαγωγή τους στὸν φόρο θὰ ὀδηγοῦσε σὲ σημαντικὲς στρεβλώσεις τῶν ὅρων τοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

Ὅποσδήποτε, οἱ προαναφερθέντες ὀργανισμοὶ θεωροῦνται ὡς ὑποκείμενοι σὲ φόρο, ιδίως γιὰ τίς πράξεις, πού ἀπαριθμοῦνται στὸ παράρτημα Δ, καὶ κατὰ τὸ μέτρο πού οἱ πράξεις αὐτές δὲν εἶναι ἀμελητέες.

Τὰ Κράτη μέλη δύνανται νὰ θεωρῶν ὡς δραστηριότητες δημοσίας ἀρχῆς, τίς δραστηριότητες τῶν προαναφερθέντων ὀργανισμῶν, πού ἀπαλλάσσονται δυνάμει τῶν ἁρθρῶν 13 καὶ 28.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 5

Παράδοση ἀγαθῶν

1. Ὡς «παράδοση ἀγαθοῦ» θεωρεῖται ἡ μεταβίβασις τῆς ἐξουσίας νὰ διαθέτει κανεῖς ἐνσώματο ἀγαθὸ ὡς κύριος.

2. Λογίζονται ὡς «ἐνσώματα ἀγαθὰ» τὸ ἡλεκτρικὸ ρεῦμα, τὸ φωταερίο, ἡ θερμότης, τὸ ψῦχος καὶ παρόμοια πράγματα.

3. Τὰ Κράτη μέλη δύνανται νὰ θεωροῦν ὡς ἐνσώματα ἀγαθὰ:

- α) ὁρισμένα δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων
- β) τὰ ἐμπράγματα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα παρέχουν στὸν δικαιούχο ἐξουσία χρήσεως ἐπὶ ἀκινήτων
- γ) τὰ μερίδια καὶ τίς μετοχές, τῶν ὁποίων ἡ κατοχὴ ἐξασφαλίζει νομικὰ ἢ πραγματικὰ, τὴν περιέλευση κατὰ κυριότητα ἢ κατ' ἐπικαρπία, ἀκινήτου ἢ τμήματος ἀκινήτου.

4. Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς παράδοση κατὰ τὴν ἔννοια τῆς παραγράφου 1:

- α) ἡ μεταβίβαση, ἐπὶ καταβολῇ ἀποζημιώσεως, τῆς κυριότητος ἀγαθοῦ, κατ' ἐπιταγὴν τῆς δημοσίας ἀρχῆς ἢ ἐπ' ὀνόματί της ἢ εἰς ἐκτέλεση νόμου
- β) ἡ ὑλικὴ παράδοση ἀγαθοῦ δυνάμει συμβάσεως, ἡ ὁποία προβλέπει τὴν ἐκμίσθωση ἀγαθοῦ γιὰ ὁρισμένη περίοδο ἢ τὴν πώληση ἀγαθοῦ μὲ δόσεις, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς κυριότητος τὸ ἀργότερο μέχρις ἀποπληρωμῆς τοῦ τμήματος
- γ) ἡ μεταβίβαση ἀγαθοῦ, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται δυνάμει συμβάσεως ἐντολῆς πρὸς ἀγορὰ ἢ πώληση.

5. Τὰ Κράτη μέλη δύνανται νὰ θεωροῦν ὡς παράδοση, κατὰ τὴν ἔννοια τῆς παραγράφου 1:

- α) ἡ μεταβίβαση, ἐπὶ καταβολῇ ἀποζημιώσεως τῆς δόσης ἀπὸ τὸν ἀναλαβόντα τὴν ἐργασία στὸν πελάτη τοῦ κινήτου ἀγαθοῦ ποῦ κατεσκεύασε ἢ συναρμολόγησε ἀπὸ ὑλικά καὶ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα τοῦ παρέδωσε ὁ πελάτης τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτόν, ἀνεξαρτήτως ἂν ὁ ἀναλαβὼν τὴν ἐργασία ἔχει χρησιμοποιήσει καὶ ἴδια ὑλικά
- β) τὴν παράδοση ὁρισμένων ἔργων ἐπὶ ἀκινήτων.

6. Ἐξομοιοῦνται πρὸς παράδοση ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας, ἡ ἀνάληψη ὑπὸ τοῦ ὑποκειμένου στὸν φόρο ἀγαθοῦ τῆς ἐπιχειρήσεώς του, τὸ ὁποῖο χρησιμοποιεῖ γιὰ ἴδιες ἀνάγκες ἢ γιὰ ἀνάγκες τοῦ προσωπικοῦ του ἢ τὸ ὁποῖο μεταβιβάζει δωρεάν ἢ, γενικότερα, διαθέτει γιὰ σκοποὺς ξένους πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν, ὅταν τὸ ἀγαθὸ αὐτὸ ἢ τὰ συστατικά του στοιχεῖα, ἔχουν δημιουργήσει δικαίωμα γιὰ ὀλική ἢ μερικὴ ἐκπτώση ἀπὸ τὸν φόρο προστιθεμένης ἀξίας. Δὲν περιλαμβάνονται, πάντως, οἱ ἀναλήψεις ποῦ γίνονται γιὰ τίς ἀνάγκες τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἀφοροῦν τῇ χορήγησιν δώρων μικρῆς ἀξίας καὶ δειγμάτων.

7. Τὰ Κράτη μέλη δύνανται νὰ ἐξομοιώνουν πρὸς παράδοση ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας:

- α) τὴν διάθεση ὑπὸ ὑποκειμένου στὸν φόρο, γιὰ τίς ἀνάγκες τῆς ἐπιχειρήσεώς του, ἀγαθοῦ παρα-

χθέντος, κατασκευασθέντος, ἐξορυχθέντος, μεταποιηθέντος, ἀγορασθέντος ἢ εἰσαχθέντος στὸ πλαίσιο τῆς ἐπιχειρήσεώς του, στὴν περίπτωση ποῦ ἡ ἀπόκτηση ἐνός τέτοιου ἀγαθοῦ ἀπὸ ἄλλον ὑποκείμενο στὸν φόρο δὲν θὰ τοῦ δημιουργοῦσε δικαίωμα πρὸς ὀλική ἐκπτώση τοῦ φόρου προστιθεμένης ἀξίας

- β) τὴν διάθεση ἀγαθοῦ ἀπὸ ὑποκείμενο στὸν φόρο, σέ τομέα δραστηριότητος μὴ ὑπαγόμενο στὸν φόρο, ὅταν τὸ ἀγαθὸ αὐτὸ ἔχει δημιουργήσει δικαίωμα πρὸς ὀλική ἢ μερικὴ ἐκπτώση τοῦ φόρου προστιθεμένης ἀξίας κατὰ τὴν κτήση ἢ τὴν διάθεση αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τὴν περίπτωση α)

- γ) ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τῶν ἀναφερομένων στὴν παράγραφο 8, τὴν κατοχὴ ἀγαθῶν ὑπὸ ὑποκειμένου στὸν φόρο ἢ διαδόχου του σέ περίπτωση παύσεως τῆς ὑποκειμένης στὸν φόρο οἰκονομικῆς του δραστηριότητος, ὅταν κατὰ τὸν χρόνον κτήσεως ἢ διαθέσεως τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν, σύμφωνα μὲ τὴν περίπτωση α) ἐδημιουργήθῃ δικαίωμα γιὰ ὀλική ἢ μερικὴ ἐκπτώση.

8. Τὰ Κράτη μέλη δύνανται νὰ θεωροῦν, ὅτι κατὰ τὴν μεταβίβαση ἐξ ἐπαχθοῦς ἢ χαριστικῆς αἰτίας ἢ ὑπὸ μορφῇ εἰσφορᾶς σέ εταιρεία, συνόλου ἢ μέρους συνόλου ἀγαθῶν, οὐδεμία παράδοση ἀγαθῶν ἐπιδραμεύεται καὶ ὅτι ὁ δικαιούχος διαδέχεται τὸν μεταβιβάζοντα. Τὰ Κράτη μέλη δύνανται, ὅταν συντρέχει περίπτωση, νὰ λαμβάνουν κάθε ἀναγκαῖο μέτρο πρὸς ἀποτροπὴν στρεβλώσεως τῶν ὄρων τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, στὴν περίπτωση ποῦ ὁ δικαιούχος δὲν ὑπόκειται πλήρως στὸν φόρο.

Ἄρθρο 6

Παροχὴ ὑπηρεσιῶν

1. Ὡς «παροχὴ ὑπηρεσιῶν» θεωρεῖται κάθε πράξη, ἡ ὁποία δὲν ἀποτελεῖ παράδοση ἀγαθῶν κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ ἁρθροῦ 5.

Ἡ πράξη αὐτὴ δύναται νὰ συνίσταται μεταξύ ἄλλων, σέ:

- ἐκχώρηση αὐτοῦ ἀγαθοῦ, τὸ ὁποῖο ἀντιπροσωπεύεται ἢ ὄχι ἀπὸ τίτλο,
- ὑποχρέωση πρὸς παράλειψη ἢ ἀνοχή πράξεως ἢ καταστάσεως,
- ἐκτέλεση ὑπηρεσίας κατ' ἐπιταγὴν τῆς δημοσίας ἀρχῆς ἢ ἐπ' ὀνόματί της ἢ εἰς ἐκτέλεση νόμου.

2. Ἐξομοιοῦνται πρὸς παροχὴς ὑπηρεσιῶν ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας:

- α) ἡ χρησιμοποίησις ἀγαθοῦ, τὸ ὁποῖο κατέχει ἢ ἐπιχειρήσιν, γιὰ τίς ἴδιες ἀνάγκες τοῦ ὑποκειμένου στὸν φόρο ἢ τοῦ προσωπικοῦ του ἢ, γενικότερα, γιὰ σκοποὺς ξένους πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν, ἐφ' ὅσον

τό αγαθό αυτό έδημιούργησε δικαίωμα προς όλική ή μερική έκπτωση του φόρου προστιθεμένης αξίας·

- β) ή άνευ ανταλλάγματος παροχή υπηρεσιών υπό του υποκειμένου σέ φόρο για ίδιες ανάγκες αυτού ή του προσωπικού του ή, γενικότερα, για σκοπούς ξένους προς την επιχείρησή του.

Τά Κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια νά παρεκκλίνουν από τίς διατάξεις της παρούσης παραγράφου, υπό τόν όρο ότι ή παρέκκλιση αυτή δέν επιφέρει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού.

3. Προς άποτροπή στρεβλώσεων του ανταγωνισμού καί υπό τήν επιφύλαξη της προβλεπομένης στό άρθρο 29 διαβουλεύσεως, τά Κράτη μέλη δύνανται νά έξομειώνουν προς παροχή υπηρεσιών έπαχθούς αιτίες τήν έκτέλεση υπό του υποκειμένου στόν φόρο υπηρεσίας για τίς ανάγκες της επιχειρήσεώς του, στήν περίπτωση όπου ή έκτέλεση μιάς τέτοιας υπηρεσίας υπό άλλου υποκειμένου στόν φόρο δέν θά του δημιουργούσε δικαίωμα προς όλική έκπτωση του φόρου προστιθεμένης αξίας.

4. Όταν υποκείμενος στόν φόρο, ενεργώντας ιδίω όνόματι αλλά για λογαριασμό τρίτου, μεσολαβεί σέ παροχή υπηρεσιών, θεωρείται ότι λαμβάνει καί παρέχει προσωπικά τίς έν λόγω υπηρεσίες.

5. Τό άρθρο 5 παράγραφος 8 ισχύει υπό τούς αὐτούς όρους καί επί της παροχής υπηρεσιών.

Άρθρο 7

Είσαγωγές

«Είσαγωγή αγαθοῦ» θεωρείται ή είσοδος του αγαθοῦ αὐτοῦ στό έσωτερικό της χώρας κατά τήν έννοια του άρθρου 3.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΤΟΠΟΣ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

Άρθρο 8

Παραδόσεις αγαθών

1. Ός τόπος παραδόσεως αγαθών θεωρείται:

- α) στήν περίπτωση άποστολής ή μεταφορᾶς αγαθοῦ υπό του προμηθευτοῦ ή του αγοραστοῦ είτε υπό τρίτου προσώπου: ό τόπος όπου εύρίσκεται τό αγαθό κατά τόν χρόνο έναρξεως της άποστολής ή της μεταφορᾶς μέ προορισμό τόν παραλήπτη· επί παραδόσεως του αγαθοῦ κατόπιν εγκαταστάσεως ή συναρμολογήσεως, μετά ή άνευ δοκιμής της λειτουργίας του, από τόν προμηθευτή ή για λογαριασμό του, ως τόπος παραδόσεως θεωρείται ό τόπος στόν όποιο γίνεται ή εγκατάσταση ή ή συναρ-

μολόγηση· στήν περίπτωση, κατά τήν όποία ή εγκατάσταση ή ή συναρμολόγηση δέν πραγματοποιείται στήν χώρα του προμηθευτοῦ, αλλά σέ άλλη χώρα, τό Κράτος μέλος στό όποιο γίνεται ή είσαγωγή λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο προς άποφυγή διπλής φορολογίας στό Κράτος αὐτό·

- β) έφ' όσον τό αγαθό δέν αποστέλλεται οὔτε μεταφέρεται: ό τόπος όπου εύρίσκεται τό αγαθό κατά τόν χρόνο της παραδόσεώς του.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 περίπτωση α) όταν ό τόπος έναρξεως της άποστολής ή της μεταφορᾶς των αγαθών δέν εύρίσκεται στήν χώρα είσαγωγής, αλλά σέ άλλη χώρα, ως τόπος της παραδόσεως της πραγματοποιούμενης από τόν είσαγωγέα, όπως αὐτός όρίζεται στό άρθρο 21 περίπτωση 2, καθώς καί ως τόπος παρεπομένων ένδεχομένως παραδόσεων, θεωρείται τό έσωτερικό της χώρας είσαγωγής των αγαθών.

Άρθρο 9

Παρόχές υπηρεσιών

1. Ός τόπος παροχής υπηρεσιών θεωρείται ή έδρα της οικονομικής δραστηριότητος του παρέχοντος τίς υπηρεσίες ή της μόνιμης εγκαταστάσεώς του από τήν όποία παρέχονται οι υπηρεσίες, έλλείψει δέ τούτων, ό τόπος της κατοικίας ή συνήθους διαμονής του.

2. Έν τούτοις:

- α) τόπος παροχής υπηρεσιών συναφών προς ακίνητα, περιλαμβανομένων των υπηρεσιών κτηματομεσιτών καί έμπειρογνομόνων, καθώς καί των υπηρεσιών που άποσκοποῦν στήν προετοιμασία ή τόν συντονισμό εργασιών επί ακινήτων, όπως παραδείγματος χάριν οι υπηρεσίες αρχιτεκτόνων ή γραφείων επιβλέψεως, είναι ό τόπος όπου κείται τό ακίνητο·

β) τόπος παροχής υπηρεσιών μεταφορᾶς είναι ό τόπος, όπου πραγματοποιείται ή μεταφορά ανάλογα μέ τίς διανυθείσες άποστάσεις·

γ) τόπος παροχής υπηρεσιών που έχουν ως αντικείμενο:

- πολιτιστικές, καλλιτεχνικές, άθλητικές, έπιστημονικές, εκπαιδευτικές, ψυχαγωγικές ή παρόμοιες δραστηριότητες, περιλαμβανομένων των δραστηριοτήτων των οργανωτών τους καθώς καί των παρεπομένων, κατά περίπτωση, προς τίς δραστηριότητες αυτές παροχών υπηρεσιών,
- παρεπόμενες μεταφορικές δραστηριότητες όπως ή φόρτωση, εκφόρτωση, συντήρηση καί διευθέτηση των μεταφερομένων ειδών καί παρόμοιες δραστηριότητες,
- πραγματογνωμοσύνες επί ένσωμάτων κινητών αγαθών,

— εργασίες επί ένσωμάτων κινητών αγαθών, είναι ο τόπος, όπου εκτελούνται υλικώς οι παροχές αυτές·

δ) τόπος παροχής υπηρεσιών μισθώσεως ένσωμάτων κινητών αγαθών — εξαιρέσει όλων των μεταφορικών μέσων — τά όποία έξάγονται από τον έκμισθωτή ενός Κράτους μέλους για νά χρησιμοποιηθούν σέ άλλο Κράτος μέλος, είναι ο τόπος της χρησιμοποίησης αυτής·

ε) τόπος παροχής των κατωτέρω υπηρεσιών, οι όποιες παρέχονται σέ λήπτες εγκατεστημένους εκτός της Κοινότητας ή σέ ύποκειμένους στον φόρο εγκατεστημένους μέν εντός της Κοινότητας άλλ' εκτός της χώρας του παρέχοντος τίς υπηρεσίες, είναι ο τόπος της έδρας της οικονομικής δραστηριότητας του λήπτη ή της μονίμου εκείνης εγκαταστάσεώς του για την όποία παρεσχέθησαν οι υπηρεσίες αυτές, ελλείψει δέ τούτων ο τόπος της κατοικίας του ή της συνήθους διαμονής του·

— εκχώρηση και παράχωρηση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, δικαιωμάτων εκ διπλωμάτων εύρεσιτεχνίας, άδειών εκμεταλλεύσεως βιομηχανικών και έμπορικών σημάτων και λοιπών παρομοίων δικαιωμάτων,

— παροχή διαφημιστικών υπηρεσιών,

— παροχή υπηρεσιών από συμβούλους, μηχανικούς, γραφεία μελετών, δικηγόρους, λογιστές, και λοιπές παρόμοιες παροχές, καθώς και ή επεξεργασία στοιχείων και ή παροχή πληροφοριών,

— άνάλυση ύποχρεώσεως μή άσκήσεως μιάς επαγγελματικής δραστηριότητας έν όλω ή έν μέρει, ή δικαιώματος άναφερομένου στην παρούσα περίπτωση ε),

— τραπεζικές, χρηματοδοτικές και ασφαλιστικές εργασίες, περιλαμβανομένων των εργασιών άντασφαλίσεως, εξαιρέσει της μισθώσεως χρηματοθυρίδων,

— διάθεση προσωπικού,

— παροχές υπηρεσιών πραγματοποιούμενες από διαμεσολαβούντα πρόσωπα, τά όποία ενεργούν έπ' όνόματι και για λογαριασμό τρίτου, όταν τά πρόσωπα αυτά μεσολαβούν για παροχές υπηρεσιών που άναφέρονται στην παρούσα περίπτωση ε).

3. Προς άποφυγή περιπτώσεων διπλής φορολογίας, μή φορολόγησεως ή στρεβλώσεων του άνταγωνισμού, τά Κράτη μέλη δύνανται, όσον άφορά τίς παροχές υπηρεσιών που άναφέρονται στην παράγραφο 2 περίπτωση ε), καθώς και τίς μισθώσεις ένσωμάτων κινητών αγαθών, νά θεωρούν:

α) τον τόπο παροχής υπηρεσιών, ο όποιος δυνάμει του παρόντος άρθρου κείται στο έσωτερικό της χώρας, ως κείμενον εκτός της Κοινότητας, όταν ή πραγματική χρησιμοποίηση και εκμετάλλευση πραγματοποιούνται εκτός της Κοινότητας·

β) τον τόπο παροχής υπηρεσιών, ο όποιος δυνάμει του παρόντος άρθρου κείται εκτός της Κοινότητας, ως κείμενον στο έσωτερικό της χώρας, όταν ή πραγματική χρησιμοποίηση και εκμετάλλευση πραγματοποιούνται στο έσωτερικό της χώρας.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΓΕΝΕΣΙΟΥΡΓΟΣ ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΤΟ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

Άρθρο 10

1. Θεωρούνται ως:

α) γενεσιουργός αίτία του φόρου: τό γεγονός, μέ τό όποίο δημιουργούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις, οι όποιες είναι άναγκαίες για νά καταστεί άπαιτητός ο φόρος·

β) άπαιτητό του φόρου: τό κατά νόμον δικαίωμα του Δημοσίου, από ένα δεδομένο χρονικό σημείο, προς πληρωμή του φόρου εκ μέρους του ύποχρέου, έστω και άν ή πληρωμή αυτή δύνανται νά άνασταλεί.

2. Η γενεσιουργός αίτία έπέρχεται και ο φόρος καθίσταται άπαιτητός, κατά τον χρόνο πραγματοποίησης της παραδόσεως του αγαθού ή της παροχής των υπηρεσιών. Οι παραδόσεις αγαθών, πέραν των άναφερομένων στο άρθρο 5 παράγραφος 4 περίπτωση β), καθώς και οι παροχές υπηρεσιών, οι όποιες συνεπάγονται τμηματικές καταβολές έναντι λογαριασμού ή διαδοχικές πληρωμές, θεωρείται ότι πραγματοποιούνται κατά την λήξη των χρονικών περιόδων, στίς όποιες άναφέρονται οι τμηματικές καταβολές έναντι λογαριασμού ή διαδοχικές πληρωμές.

Έν τούτοις, σέ περίπτωση τμηματικών καταβολών έναντι λογαριασμού πρό της παραδόσεως αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών, ο φόρος καθίσταται άπαιτητός κατά τον χρόνο της εισπράξεως, μέχρι του όρίου του εισπραχθέντος ποσού.

Κατά παρέκκλιση των άνωτέρω διατάξεων, τά Κράτη μέλη έχουν την εύχέρεια νά προβλέπουν, ότι για όρισμένες πράξεις ή όρισμένες κατηγορίες ύποκειμένων στον φόρο, ο φόρος καθίσταται άπαιτητός:

— είτε, τό άργότερο, κατά τον χρόνο εκδόσεως του τιμολογίου ή του έγγραφου τό όποίο επέχει θέση τιμολογίου,

— είτε, τό άργότερο, κατά τον χρόνο εισπράξεως του τιμήματος,

— είτε, σέ περίπτωση μή εκδόσεως ή καθυστερημένης εκδόσεως του τιμολογίου ή του έγγραφου που επέχει θέση τιμολογίου, έντός όρισμένης προθεσμίας από τον χρόνο γενέσεως της φορολογικής ύποχρεώσεως.

3. Κατά την εισαγωγή, ή γενεσιουργός αιτία επέρχεται και ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά τον χρόνο εισόδου του αγαθού στο έσωτερικό της χώρας, κατά την έννοια του άρθρου 3.

Όταν τα εισαγόμενα αγαθά υπόκεινται σε δασμούς, γεωργικές εισφορές ή επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος, που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο κοινής πολιτικής, τα κράτη μέλη δύναται να συναρτούν την γενεσιουργό αιτία και το απαιτητό του φόρου, με την γενεσιουργό αιτία και το απαιτητό που προβλέπονται για αυτούς τους κοινοτικούς δασμούς, εισφορές και επιβαρύνσεις.

Σε περίπτωση που τα αγαθά δεν υπόκεινται σε κανένα από τους εν λόγω κοινοτικούς δασμούς ή φόρους, τα Κράτη μέλη δύναται να εφαρμόζουν, ως προς την γενεσιουργό αιτία και το απαιτητό του φόρου, τις ήδη εν ισχύ σχετικές διατάξεις επί των δασμών.

Όταν τα αγαθά τίθενται, από της εισαγωγής τους, σε ένα από τα καθεστώτα που προβλέπονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 περίπτωση Α, ή υπό καθεστώσ προσωρινής εισαγωγής ή διαμετακομίσεως, ή γενεσιουργός αιτία και το απαιτητό του φόρου επέρχονται μόνο κατά τον χρόνο, κατά τον οποίο τα αγαθά εξέρχονται από το καθεστώς αυτό και δηλώνονται ότι τίθενται σε ανάλωση.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΒΑΣΗ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

Άρθρο 11

A. Στο έσωτερικό της χώρας

1. Βάση επιβολής του φόρου είναι:

- για τις παραδόσεις αγαθών και τις παροχές υπηρεσιών, εκτός των αναφερομένων κατωτέρω στις περιπτώσεις β), γ) και δ) οτιδήποτε αποτελεί την αντιπαροχή, την οποία έλαβε ή πρόκειται να λάβει για τις πράξεις αυτές ο προμηθευτής ή ο παρέχων τις υπηρεσίες από τον αγοραστή, τον λήπτη ή τρίτο πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων των επιδοτήσεων που συνδέονται άμεσα με την τιμή των πράξεων αυτών
- για τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφοι 6 και 7, ή τρέχουσα τιμή αγοράς των αγαθών αυτών ή παρομοίων αγαθών ή ελλείψει τιμής αγοράς, το κόστος των αγαθών, κατά τον χρόνο πραγματοποιήσεως των εν λόγω πράξεων
- για τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, το ποσό των εξόδων των αναληφθέντων από τον υποκείμενο στο φόρο, για την εκτέλεση της παροχής των υπηρεσιών

δ) για τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3, ή κανονική αξία της εν λόγω πράξεως.

Ός «κανονική αξία» μιās υπηρεσίας θεωρείται οτιδήποτε ένας λήπτης, εύρισκόμενος στο στάδιο της εμπορίας όπου πραγματοποιείται ή πράξη, θά έπρεπε να καταβάλει σε παρέχοντα την υπηρεσία κατά τρόπο ανεξάρτητο στο έσωτερικό της χώρας κατά τον χρόνο κατά τον οποίον πραγματοποιείται ή πράξη, υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού, για να λάβει την αυτή υπηρεσία.

2. Στην βάση επιβολής του φόρου περιλαμβάνονται:

- οι φόροι, δασμοί, δικαιώματα, εισφορές και τέλη, εξαιρέσει του φόρου προστιθεμένης αξίας
- τά παρεπόμενα έξοδα, όπως έξοδα προμηθείας, συσκευασίας, μεταφοράς και ασφάλισως, με τα όποια επιβαρύνει ο προμηθευτής τον αγοραστή ή τον λήπτη τα Κράτη μέλη δύναται να θεωρούν ως παρεπόμενα τα έξοδα που αποτελούν αντικείμενο χωριστής συμφωνίας.

3. Στην βάση επιβολής του φόρου δεν περιλαμβάνονται:

- οι μειώσεις της τιμής υπό μορφή έκπτώσεως για προκαταβολική πληρωμή
- οι έκπτώσεις και επιστροφές τιμήματος, οι χορηγούμενες στον αγοραστή ή τον λήπτη κατά τον χρόνο πραγματοποιήσεως της πράξεως
- τά ποσά τα όποια λαμβάνει ο υποκείμενος στον φόρο από τον αγοραστή ή τον λήπτη, για κάλυψη εξόδων γενομένων επ' ονόματι και για λογαριασμό τους, και τα όποια έχουν καταχωρηθεί σε έκκρεμη λογαριασμό των λογιστικών του βιβλίων. Ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο οφείλει να δικαιολογήσει το πραγματικό ποσό των εξόδων αυτών και δεν δικαιούται να εκπέσει τον φόρο, στον οποίο ένδεχομένως έχουν υποβληθεί.

B. Κατά την εισαγωγή αγαθών

1. Η βάση επιβολής του φόρου αποτελείται:

- από την τιμή την οποία κατέβαλε ή θά καταβάλει ο εισαγωγεύς, εφ' όσον ή τιμή αυτή αποτελεί την μόνη αντιπαροχή, όπως ορίζεται υπό Α παράγραφος 1 περίπτωση α)
- από την κανονική αξία εάν δεν υπάρχει τιμή ή ή τιμή ή όποια κατεβλήθη ή θά καταβληθεί δεν αποτελεί την μόνη αντιπαροχή για το εισαχθέν αγαθό.

Ός «κανονική αξία» κατά την εισαγωγή αγαθού θεωρείται οτιδήποτε ένας εισαγωγεύς, εύρισκόμενος στο στάδιο της εμπορίας, όπου πραγματοποιείται ή εισαγωγή, θά έπρεπε να καταβάλει σε ανεξάρτητο προμηθευτή της χώρας από την οποία προέρχεται τό

άγαθό, κατά τον χρόνο κατά τον οποίο καθίσταται απαιτητός ο φόρος, υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού, για να αποκτήσει τό έν λόγω άγαθό.

2. Τά Κράτη μέλη δύνανται νά καθορίσουν ως βάση έπιβολής του φόρου την άξία πού όρίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) άριθ. 803/68 (1).

3. Στην βάση έπιβολής του φόρου περιλαμβάνονται, εάν δέν έχουν ήδη περιληφθεί:

α) οί φόροι, δασμοί, είσφορές καί άλλα τέλη, πού όφείλονται έκτός της χώρας είσαγωγής, καθώς καί όσα όφείλονται λόγω της είσαγωγής, έξαιρέσει του φόρου προστιθεμένης άξίας

β) τά παρεπόμενα έξοδα, όπως έξοδα προμηθείας, συσκευασίας, μεταφοράς καί ασφαλίσσεως, τά όποια πραγματοποιούνται μέχρι τον πρώτο τόπο προορισμού των άγαθών στο έσωτερικό της χώρας.

Ός «πρώτος τόπος προορισμού» νοείται στην περίπτωση αυτή ο τόπος πού αναγράφεται στην φορτωτική ή άλλο έγγραφο μεταφοράς, βάσει του όποιου εισέρχονται τά άγαθά στην χώρα είσαγωγής. Έλλείψει τέτοιας ένδείξεως, ως πρώτος τόπος προορισμού θεωρείται ο τόπος της πρώτης εκφορτώσεως στην χώρα αυτή.

Τά Κράτη μέλη δύνανται, έπίσης, νά περιλάβουν στην βάση έπιβολής του φόρου τά άνωτέρω αναφερόμενα παρεπόμενα έξοδα, όταν προκύπτουν από την μεταφορά σέ άλλο τόπο προορισμού, έφ' όσον αυτός είναι γνωστός κατά τον χρόνο, κατά τον όποιον έπέρχεται ή γενεσιουργός αίτία του φόρου.

4. Δέν περιλαμβάνονται στην βάση έπιβολής του φόρου τά στοιχεία πού αναφέρονται υπό Α παράγραφος 3 περιπτώσεις α) καί β).

5. Για τά προσωρινώς έξαχθέντα άγαθά, τά όποια επανεισάγονται κατόπιν επιδιορθώσεως, μεταποίησης, προσαρμογής, διασκευής ή άλλης κατεργασίας πού πραγματοποιείται στο έξωτερικό καί των όποιων ή επανεισαγωγή δέν απαλλάσσεται του φόρου, σύμφωνα μέ την διάταξη του άρθρου 14 παράγραφος 1 περίπτωση σ), τά Κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα, ώστε ή φορολογική μεταχείριση του τελικού άγαθού από άπόψεως φόρου προστιθεμένης άξίας, νά είναι ίση μέ την μεταχείριση την όποία θά ύφίστατο τό έν λόγω άγαθό, στην περίπτωση, πού οί άνωτέρω πράξεις θά είχαν πραγματοποιηθεί στο έσωτερικό της χώρας.

Γ. Διάφορες διατάξεις

1. Σέ περίπτωση άκυρώσεως, καταγγελίας, λύσεως, όλικής ή μερικής μή καταβολής ή μειώσεως της τιμής,

(1) ΕΕ άριθ. Ν 148 της 28. 6. 1968, σ. 6.

έπερχομένης μετά την πραγματοποίηση της πράξεως, ή βάση έπιβολής του φόρου μειώνεται ανάλογα, κατά τις προϋποθέσεις πού καθορίζονται από τά Κράτη μέλη.

Έν τούτοις, σέ περίπτωση όλικής ή μερικής μή καταβολής της τιμής, τά Κράτη μέλη δύνανται νά παρεκκλίνουν από τον κανόνα αυτόν.

2. Όταν τά στοιχεία, πού χρησιμεύουν για τον καθορισμό της βάσεως έπιβολής του φόρου, εκφράζονται σέ νόμισμα άλλο από εκείνο του Κράτους μέλους, όπου γίνεται ή εκτίμηση, ή ίσοτιμία καθορίζεται σύμφωνα μέ την διάταξη του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) άριθ. 803/68.

3. Όσον άφορά την άξία των επιστρεφόμενων ειδών συσκευασίας, τά Κράτη μέλη δύνανται:

— είτε νά την έξαιρούν από την βάση έπιβολής του φόρου λαμβάνοντας τά αναγκαία μέτρα για τον διακανονισμό της βάσεως έπιβολής του φόρου όταν δέν επιστρέφονται οί συσκευασίες,

— είτε νά την περιλαμβάνουν στην βάση έπιβολής του φόρου λαμβάνοντας τά αναγκαία μέτρα για τον διακανονισμό της βάσεως έπιβολής του φόρου όταν επιστρέφονται πράγματι οί έν λόγω συσκευασίες.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΧ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Άρθρο 12

1. Έφαρμοστέος έπί των φορολογητέων πράξεων συντελεστής είναι ο ισχύων κατά τον χρόνο, κατά τον όποιον έπέρχεται ή γενεσιουργός αίτία του φόρου. Έν τούτοις:

α) στίς περιπτώσεις πού αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 δεύτερο καί τρίτο έδάφιο, έφαρμοστέος συντελεστής είναι ο ισχύων κατά τον χρόνο, κατά τον όποιο καθίσταται απαιτητός ο φόρος

β) στίς περιπτώσεις πού αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 δεύτερο καί τρίτο έδάφιο, έφαρμοστέος συντελεστής είναι ο ισχύων κατά τον χρόνο, κατά τον όποιο τά άγαθά δηλώνονται δι τίθενται σέ άνάλωση.

2. Σέ περίπτωση μεταβολής των συντελεστών, τά Κράτη μέλη δύνανται:

— νά προβαίνουν σέ αναπροσαρμογή στίς περιπτώσεις πού αναφέρονται στην παράγραφο 1 περίπτωση α), ώστε νά λαμβάνεται υπόψη ο συντελεστής ο έφαρμοστέος κατά τον χρόνο, κατά τον όποιο πραγματοποιείται ή παράδοση των άγαθών ή ή παροχή των υπηρεσιών,

— νά λαμβάνουν κάθε κατάλληλο μεταβατικό μέτρο.

3. Ό κανονικός συντελεστής του φόρου προστιθεμένης άξίας καθορίζεται από κάθε Κράτος μέλος σέ

ποσοστό επί τοις εκατό της βάσεως επιβολής του φόρου, πού είναι τό αυτό γιά τίς παραδόσεις αγαθών και γιά τίς παροχές υπηρεσιών.

4. Όρισμένες παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών, είναι δυνατό νά υποβάλλονται σέ αύξημένους ή μειωμένους συντελεστές. Κάθε μειωμένος συντελεστής καθορίζεται κατά τρόπο ώστε τό ποσό του φόρου προστιθεμένης αξίας πού προκύπτει από τήν εφαρμογή του συντελεστού αυτού, νά επιτρέπει, υπό κανονικές συνθήκες, νά εκπλίσταται τό σύνολο του φόρου προστιθεμένης αξίας, του οποίου επιτρέπεται ή έκπτωση, σύμφωνα μέ τήν διάταξη του άρθρου 17.

5. Έφαρμοστέος συντελεστής κατά τήν είσαγωγή αγαθών είναι ό εφαρμοζόμενος στό έσωτερικό της χώρας γιά τήν παράδοση όμοίων αγαθών.

ΤΙΤΛΟΣ Χ ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ

Άρθρο 13

Απαλλαγές στό έσωτερικό της χώρας

Α. Απαλλαγές όρισμένων δραστηριοτήτων γενικού συμφέροντος

1. Μέ τήν επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, τά Κράτη μέλη απαλλάσσουν, υπό τίς προϋποθέσεις πού όρίζουν ώστε νά εξασφαλίζεται ή όρθή και άπλή εφαρμογή των προβλεπομένων κατωτέρω απαλλαγών και νά άποτρέπεται κάθε ένδεχόμενη φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή και κατάχρηση:

- α) τίς παροχές υπηρεσιών και τίς παρεπόμενες πρόσ τίς παροχές αυτές παραδόσεις αγαθών, οι όποιες πραγματοποιούνται από τίς δημόσιες ταχυδρομικές υπηρεσίες, εξαίρεσει της μεταφοράς προσώπων και των τηλεπικοινωνιών
- β) τήν νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη, καθώς και τίς στενά συνδεόμενες μέ αυτές πράξεις, οι όποιες παρέχονται από οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή υπό κοινωνικές συνθήκες παρεμφερείς προς τίς ισχύουσες γιά τούς οργανισμούς αυτούς, από νοσηλευτικά ιδρύματα, κέντρα ιατρικής περιθάλψεως και διαγνώσεως, καθώς και από άλλα ιδρύματα της αυτής φύσεως, δεόντως αναγνωρισμένα
- γ) τίς παροχές ιατρικής περιθάλψεως, οι όποιες πραγματοποιούνται στό πλαίσιο της άσκήσεως ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελμάτων, όπως καθορίζονται από τό ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος
- δ) τίς παραδόσεις άνθρωπίνων οργάνων, αίματος και γάλακτος
- ε) τίς παροχές υπηρεσιών, οι όποιες πραγματοποιούνται από τούς όδοντοτεχνίτες στό πλαίσιο του επαγγέλματός τους, καθώς και τίς παραδόσεις

είδων όδοντικής προθετικής πού πραγματοποιούνται από τούς όδοντιάτρους και τούς όδοντοτεχνίτες

στ) τίς παροχές υπηρεσιών, οι όποιες πραγματοποιούνται από ανεξάρτητες ενώσεις προσώπων, πού άσκοούν δραστηριότητα άπαλλασσομένη του φόρου ή γιά τήν όποία τά πρόσωπα αυτά δέν έχουν τήν ιδιότητα του υποκειμένου στον φόρο, μέ σκοπό τήν παροχή στα μέλη τους των άμέσως αναγκαίων υπηρεσιών γιά τήν άσκηση της δραστηριότητος αυτής, εφ' όσον οι ενώσεις αυτές απαιτούν από τά μέλη τους μόνο τήν έξόφληση του επακριβώς αναλογούντος σέ αυτά μέρους των από κοινού αναληφθεισών δαπανών, υπό τον όρο ότι ή άπαλλαγή αυτή δέν δημιουργεί κίνδυνο στρεβλώσεως των όρων του ανταγωνισμού

ζ) τίς παροχές υπηρεσιών και τίς παραδόσεις αγαθών, οι όποιες συνδέονται στενά μέ τήν κοινωνική πρόνοια και άσφάλιση, περιλαμβανομένων και των παρεχομένων από οικους ευγηρίας, και οι όποιες πραγματοποιούνται από οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή άλλους οργανισμούς πού τό ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος αναγνωρίζει ως κοινωνικού χαρακτήρος

η) τίς παροχές υπηρεσιών και τίς παραδόσεις αγαθών, οι όποιες συνδέονται στενά μέ τήν προστασία των παιδιών και των νέων και πραγματοποιούνται από οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή από οργανισμούς πού τό ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος αναγνωρίζει ως κοινωνικού χαρακτήρος

θ) τήν άγωγή των παιδιών ή των νέων, τήν σχολική ή πανεπιστημιακή εκπαίδευση, τήν επαγγελματική εκπαίδευση, επιμόρφωση ή επανακατάρτιση καθώς και τίς στενά συνδεόμενες μέ αυτές παροχές υπηρεσιών και παραδόσεις αγαθών, πού πραγματοποιούνται από οργανισμούς δημοσίου δικαίου πού επιδιώκουν τούς άνωτέρω σκοπούς ή από οργανισμούς πού τό ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος αναγνωρίζει ότι έχουν παρεμφερείς σκοπούς

ι) τά ιδιαίτερα μαθήματα πού παραδίδονται από εκπαιδευτικούς και τά όποια άνάγονται στην σχολική ή πανεπιστημιακή εκπαίδευση

ια) τήν διάθεση προσωπικού από θρησκευτικά ή φιλοσοφικά ιδρύματα γιά τίς προβλεπόμενες στις περιπτώσεις β), ζ), η) και δ) δραστηριότητες και γιά σκοπούς πνευματικής άρωγής

ιβ) τίς παροχές υπηρεσιών, καθώς και τίς στενά συνδεόμενες μέ αυτές παραδόσεις αγαθών προς τά μέλη τους στό πλαίσιο του συλλογικού τους συμφέροντος, έναντι είσφοράς καθοριζόμενης σύμφωνα μέ τό καταστατικό τους, από οργανισμούς μή κερδοσκοπικού χαρακτήρος, πού επιδιώκουν σκοπούς πολιτικούς, συνδικαλιστικούς, θρησκευτικούς, πατριωτικούς, φιλοσοφικούς, φιλανθρωπικούς ή πολιτικής άγωγής υπό τον όρο, ότι ή άπαλλαγή αυτή δέν δημιουργεί κίνδυνο στρεβλώσεων του ανταγωνισμού

ιγ) όρισμένες παροχές ύπηρεσιών συνδεόμενες στενά με τόν άθλητισμό ή τήν σωματική άγωγή και προσφερόμενες από οργανισμούς μή κερδοσκοπικού χαρακτήρος σέ πρόσωπα άσχολούμενα μέ τόν άθλητισμό ή τήν σωματική άγωγή

ιδ) όρισμένες παροχές ύπηρεσιών πολιτιστικού χαρακτήρος, καθώς και τίς στενά συνδεόμενες μέ αυτές παραδόσεις άγαθών πού πραγματοποιούνται από οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή άλλους οργανισμούς πολιτιστικού χαρακτήρος άναγνωρισμένους από τό ένδιαφερόμενο Κράτος μέλος

ιε) τίς παροχές ύπηρεσιών και τίς παραδόσεις άγαθών, πού πραγματοποιούνται από οργανισμούς, τών όποιών οί εργασίες άπαλλάσσονται τού φόρου σύμφωνα μέ τίς άνωτέρω περιπτώσεις β), ζ), η), δ), ιβ), ιγ) και ιδ), έπ' εύκαιρία έκδηλώσεων, προοριζόμενων νά προσπορίζουν στους οργανισμούς αυτούς οικονομική ένίσχυση και οί όποιες οργανώνονται πρός άποκλειστικό όφελός τους, υπό τόν όρον ότι ή άπαλλαγή αυτή δέν δημιουργεί κίνδυνο στρεβλώσεων τών όρων τού ανταγωνισμού τά Κράτη μέλη δύνανται νά θεσπίζουν τούς άναγκαίους περιορισμούς, ιδίως όσον άφορά τόν αριθμό τών έκδηλώσεων ή τό ύψος τών εσόδων πού παρέχουν δικαίωμα πρός άπαλλαγή

ιστ) τήν μεταφορά άσθενών ή τραυματιών, μέ ειδικώς διαρρυθμισμένα όχήματα, ή όποία πραγματοποιείται από άναγνωρισμένους οργανισμούς

ιζ) τίς δραστηριότητες δημοσίων οργανισμών ραδιοφώνου και τηλεόρασεως, έξαιρέσει αυτών πού έχουν έμπορικό χαρακτήρα.

2. α) Τά Κράτη μέλη δύνανται νά όρίζουν, χωριστά για κάθε περίπτωση, ότι ή χορήγηση σέ οργανισμούς, έκτός τών οργανισμών δημοσίου δικαίου, κάθε μιάς από τίς άπαλλαγές πού προβλέπονται στην παράγραφο 1 περιπτώσεις β), ζ), η), δ), ιβ), ιγ) και ιδ), έξαρτάται από τήν τήρηση μιάς ή περισσότερων από τίς κάτωθι προϋποθέσεις:

— οί έν λόγω οργανισμοί δέν πρέπει νά έχουν ως σκοπό τήν συστηματική επιδίωξη τού κέρδους, τά ένδεχόμενα δέ κέρδη τους δέν πρέπει σέ καμία περίπτωση νά διανέμονται, αλλά νά διατίθενται για τήν διατήρηση ή τήν βελτίωση τών παρεχομένων ύπηρεσιών,

— ή διοίκηση και διαχείριση τούτων πρέπει νά άσκείται ούσιαστικά χωρίς μισθό, από πρόσωπα πού δέν έχουν, είτε αυτά τά ίδια, είτε μέσω τρίτων προσώπων, άμεσο ή έμμεσο συμφέρον από τά άποτελέσματα τής εκμεταλλεύσεως τών σχετικών δραστηριοτήτων,

— οί τιμές τίς όποιες καθορίζουν πρέπει νά έχουν έγκριθεί από τίς δημόσιες άρχές ή νά μήν υπερβαίνουν παρόμοιες έγκεκριμένες τιμές ή, προκειμένου περί πράξεων για τίς

όποιες δέν προβλέπεται έγκριση τιμής, οί τιμές πρέπει νά είναι κατώτερες τών καθοριζόμενων για άνάλογες πράξεις από έμπορικές επιχειρήσεις, οί όποιες ύπόκεινται στον φόρο προστιθεμένης άξίας,

— οί άπαλλαγές δέν πρέπει νά δημιουργούν κίνδυνο στρεβλώσεως τού ανταγωνισμού σέ βάρος τών έμπορικών επιχειρήσεων πού ύπόκεινται στον φόρο προστιθεμένης άξίας.

β) Οί παροχές ύπηρεσιών και οί παραδόσεις άγαθών άποκλείονται από τήν άπαλλαγή τήν προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 περιπτώσεις β), ζ), η), δ), ιβ), ιγ) και ιδ) εάν:

— δέν είναι άπαραίτητες για τήν διενέργεια τών πράξεων πού άπαλλάσσονται τού φόρου,

— προορίζονται κυρίως νά προσπορίσουν στον οργανισμό συμπληρωματικά έσοδα μέ τήν πραγματοποίηση πράξεων άμέσως ανταγωνιζόμενων τίς πράξεις έμπορικών επιχειρήσεων ύποκειμένων στον φόρο προστιθεμένης άξίας.

B. Λοιπές άπαλλαγές

Μέ τήν επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, τά Κράτη μέλη άπαλλάσσουν, υπό τίς προϋποθέσεις πού όρίζουν, ώστε νά εξασφαλίζεται ή όρθή και άπλή εφαρμογή τών προβλεπόμενων κατωτέρω άπαλλαγών και νά άποτρέπεται ένδεχόμενη φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή και κατάχρηση:

α) τίς άσφαλιστικές και άντασφαλιστικές εργασίες, περιλαμβανομένων και τών συναφών πρός τίς πράξεις αυτές παροχών ύπηρεσιών, πού πραγματοποιούνται από τούς άσφαλιστές και άσφαλιστικούς πράκτορες

β) τίς μισθώσεις άκινήτων, έξαιρέσει:

1. τών πράξεων παροχής κατ'αλύματος, όπως όρίζονται από τήν νομοθεσία τών Κρατών μελών, πού πραγματοποιούνται στο πλαίσιο τού ξενοδοχειακού τομέως ή άλλων τομέων παρεμφερούς χαρακτήρος, περιλαμβανομένης και τής μισθώσεως κατασκηνώσεων διακοπών ή γηπέδων, διαρρυθμισμένων καταλλήλως για κατασκήνωση

2. τών μισθώσεων χώρων για τήν στάθμευση αυτοκινήτων

3. τών μισθώσεων εργαλείων και μηχανημάτων μονίμως έγκατεστημένων

4. τών μισθώσεων χρηματοθυρίδων.

Τά Κράτη μέλη δύνανται νά όρίζουν περαιτέρω έξαιρέσεις από τό πεδίο εφαρμογής τής έν λόγω άπαλλαγής.

γ) τις παραδόσεις αγαθών, τα οποία διατίθενται αποκλειστικά σέ δραστηριότητα απαλλασσομένη του φόρου, δυνάμει του παρόντος άρθρου ή του άρθρου 28 παράγραφος 3 περίπτωση β), υπό την προϋπόθεση ότι τα αγαθά αυτά δεν εδημιούργησαν δικαίωμα έκπτώσεως, καθώς και τις παραδόσεις αγαθών, των οποίων η απόκτηση ή η διάθεση, εξαιρείται του δικαιώματος έκπτώσεως, δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 6·

δ) τις ακόλουθες πράξεις:

1. την χορήγηση και την διαπραγμάτευση πιστώσεων, καθώς και την διαχείριση πιστώσεων ενεργουμένη από εκείνον, ο οποίος τις έχορηγήσῃ·
2. την διαπραγμάτευση και την ανάληψη υποχρεώσεων, προσωπικών ή χρηματικών έγγυσεων και λοιπών ασφαλειών, καθώς και την διαχείριση ενεργγών πιστώσεων ενεργουμένη από εκείνον, ο οποίος τις έχορηγήσῃ·
3. τις εργασίες, περιλαμβανομένων και των διαπραγματεύσεων, οι οποίες αφορούν καταθέσεις, τρεχούμενους λογαριασμούς, πληρωμές, μεταφορές και έμβάσματα, απαιτήσεις, επιταγές και λοιπά αξιόγραφα, εξαιρέσει της είσπραξης απαιτήσεων·
4. τις εργασίες, περιλαμβανομένης και της διαπραγματεύσεως, οι οποίες αφορούν συνάλλαγμα, χαρτονομίσματα και νομίσματα αποτελούντα νόμιμα μέσα πληρωμής, εξαιρέσει των νομισμάτων και χαρτονομισμάτων για συλλογές· θεωρούνται ότι αποτελούν αντικείμενο συλλογής και τα χρυσά, άργυρά ή από άλλο μέταλλο νομίσματα, καθώς και τα χαρτονομίσματα, τα οποία δεν χρησιμοποιούνται κανονικώς υπό την ιδιότητά τους ως νομίμων μέσων πληρωμής ή τα οποία παρουσιάζουν συλλεκτικό ενδιαφέρον·
5. τις εργασίες, περιλαμβανομένης και της διαπραγματεύσεως, άλλ· εξαιρέσει της φυλάξεως και της διαχειρίσεως, οι οποίες αφορούν μετοχές και μερίδια εταιρειών ή ενώσεων, όμολογίες και λοιπούς τίτλους, εξαιρέσει:

— τίτλων αντιπροσωπευόντων έμπορεύματα,
— δικαιωμάτων ή τίτλων αναφερομένων στο άρθρο 5 παράγραφος 3·

6. τη διαχείριση των άμοιβαίων κεφαλαίων, όπως ορίζονται από τα Κράτη μέλη·

ε) τις παραδόσεις, στην όνομαστική τους αξία, γραμματοσήμων, ισχυόντων στο έσωτερικό της χώρας, χαρτοσήμων και λοιπών παρομοίων αξιών·

στ) τα στοιχήματα, λαχεία και λοιπά τυχερά παίγνια, μέ την έπιφύλαξη τηρήσεως των καθοριζομένων από κάθε Κράτος μέλος προϋποθέσεων και όρίων·

ζ) τις παραδόσεις κτιρίων ή μέρους κτιρίων και του συνεχομένου μέ αυτά εδάφους, πλήν των προβλεπομένων στο άρθρο 4 παράγραφος 3 περίπτωση α)·

η) τις παραδόσεις μη οικοδομημένων γηπέδων, πλήν των προβλεπομένων στο άρθρο 4 παράγραφος 3 περίπτωση β) γηπέδων προς οικόδομηση.

Γ. Δικαίωμα έπιλογής

Τά Κράτη μέλη δύνανται νά χορηγοῦν στους υποκειμένους στον φόρο δικαίωμα έπιλογής φορολογήσεως στις περιπτώσεις:

α) μισθώσεως ακινήτων·

β) των αναφερομένων πράξεων υπό Β περιπτώσεις δ), ζ) και η).

Τά Κράτη μέλη δύνανται νά περιορίζουν την έκταση του δικαιώματος έπιλογής, καθορίζουν δέ τον τρόπο άσκήσεως αυτού του δικαιώματος.

Άρθρο 14

Απαλλαγές κατά την εισαγωγή

1. Μέ την έπιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, τά Κράτη μέλη απαλλάσσουν, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζουν, ώστε νά εξασφαλίζεται ή όρθή και άπλή έφαρμογή των προβλεπομένων κατωτέρω απαλλαγών και νά αποτρέπεται κάθε ένδεχόμενη φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή ή κατάχρηση:

α) τις όριστικές εισαγωγές αγαθών, των οποίων ή παράδοση από υποκειμένους στον φόρο απαλλάσσεται όπωσδήποτε του φόρου στο έσωτερικό της χώρας·

β) τις εισαγωγές αγαθών, τά όποια έδηλώθησαν ότι τίθενται υπό καθεστώς διαμετακομίσεως·

γ) τις εισαγωγές αγαθών, τά όποια έδηλώθησαν ότι τίθενται υπό τελωνειακό καθεστώς προσωρινής εισαγωγής και άπολαύουν, ως εκ τούτου, απαλλαγής εκ των δασμών ή θά έτύγχαναν παρομοίας απαλλαγής, εάν εισήγοντο από τρίτη χώρα·

δ) τις όριστικές εισαγωγές αγαθών, τά όποια απολαύουν άτελείας εκτός της προβλεπομένης από τό κοινό δασμολόγιο ή θά απέλαυνον παρομοίας άτελείας, εάν εισήγοντο από τρίτη χώρα. Έν τούτοις, τά Κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια νά μήν παρέχουν απαλλαγή, όταν ή χορήγησή της δημιουργεί κίνδυνο σοβαρής στρεβλώσεως των όρων του ανταγωνισμού στην έσωτερική αγορά·

ε) την επανεισαγωγή αγαθών από εκείνον που τά έξήγαγε, στην κατάσταση στην όποιαν έξήχθησαν, τά όποια απολαύουν άτελείας ή θά απέλαυνον παρομοίας άτελείας, εάν εισήγοντο από τρίτη χώρα·

στ) την επανεισαγωγή ενσωμάτων κινητών αγαθών από εκείνον, ο όποιος τά έξήγαγε, ή από τρίτο

πρόσωπο γιά λογαριασμό του, ἐφ' ὅσον τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ ὑπέστησαν σέ ἄλλο Κράτος μέλος κατεργασία, ἢ ὁποία ἐφορολογήθη ἄνευ δικαιώματος ἐκπτώσεως ἢ ἐπιστροφῆς·

ζ) τίς εἰσαγωγές ἀγαθῶν:

— πού πραγματοποιοῦνται στό πλαίσιο τῶν διπλωματικῶν καί προξενικῶν σχέσεων, όταν τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ ἀπολαύουν ἀτελείας ἢ θά ἀπέλαυνον παρομοίας ἀτελείας, ἐάν εἰσήγοντο ἀπό τρίτη χώρα,

— πού πραγματοποιοῦνται ἀπό διεθνεῖς ὁργανισμούς πού ἀναγνωρίζονται ὡς διεθνεῖς ὁργανισμοί ἀπό τίς δημόσιες ἀρχές τῆς χώρας ὑποδοχῆς, καθώς καί ἀπό τὰ μέλη τῶν ὁργανισμῶν αὐτῶν, ἐντός τῶν ὁρίων καί ὑπό τίς προϋποθέσεις πού καθορίζονται ἀπό τίς διεθνεῖς συμβάσεις περὶ ἰδρύσεως τῶν ὁργανισμῶν αὐτῶν ἢ ἀπό τίς συμφωνίες περὶ τῆς ἐδρας τῶν,

— οἱ ὁποῖες πραγματοποιοῦνται στὰ Κράτη μέλη πού μετέχουν στή Συνθήκη τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, ἀπό τίς ἐνοπλες δυνάμεις τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Συμμαχίας, πρὸς χρῆση τῶν δυνάμεων αὐτῶν ἢ τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν πού τίς συνοδεύουν ἢ γιά τόν ἐφοδιασμό τῶν λεσχῶν καί κυλικιῶν τους, ἐφ' ὅσον οἱ δυνάμεις αὐτές ὑπηρετοῦν τόν κοινὸ ἀμυντικὸ σκοπὸ·

η) τίς εἰσαγωγές σέ λιμένες προϊόντων ἀλιείας ἀπὸ ἐπιχειρήσεις θαλασσίας ἀλιείας στήν κατάσταση πού ἀλιεύθησαν ἢ ἀφοῦ ὑπέστησαν ἐργασίες συντηρήσεως ἐν ὄψει τῆς ἐμπορίας τους καί πρὸ πάσης παραδόσεώς τους·

θ) τίς παροχές ὑπηρεσιῶν συναφῶν πρὸς τὴν εἰσαγωγή ἀγαθῶν καί τῶν ὁποίων ἢ ἀξία περιλαμβάνεται στήν βάση ἐπιβολῆς τοῦ φόρου, σύμφωνα μέ τὸ ἄρθρο 11 ὑπὸ Β παράγραφος 3 περὶπτωσης β)·

ι) τίς εἰσαγωγές χρυσοῦ ἀπὸ τίς Κεντρικὲς Τράπεζες.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει στό Συμβούλιο, τό ταχύτερο δυνατόν, προτάσεις γιά τόν καθορισμὸ κοινοτικῶν φορολογικῶν κανόνων, μέ τίς ὁποῖες θά προσδιορίζεται τό πεδίο ἐφαρμογῆς τῶν ἀναφερομένων στήν παράγραφο 1 ἀπαλλαγῶν, καθώς καί οἱ πρακτικὲς λεπτομέρειες τῆς ἐφαρμογῆς τους.

Μέχρι τὴν ἐναρξὴ τῆς ἰσχύος τῶν κανόνων αὐτῶν, τὰ Κράτη μέλη δύνανται:

— νά διατηροῦν τίς ἐν ἰσχύϊ ἐθνικὲς τους διατάξεις στό πλαίσιο τῶν ἀνωτέρω διατάξεων,

— νά τίς προσαρμόζουν, πρὸς τόν σκοπὸ μειώσεως τῶν στρεβλώσεων τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καί, εἰδικότερα, τῶν προκαλουμένων ἀπὸ τὴν μὴ φορολόγησι ἢ τὴν διπλὴ φορολόγησι ἐξ ἀπόψεως τοῦ φόρου προστιθεμένης ἀξίας στό ἐσωτερικὸ τῆς Κοινότητος,

— νά χρησιμοποιοῦν τίς διοικητικὲς διαδικασίες, τίς ὁποῖες κρίνουν ὡς πλέον κατάλληλες γιά νά ἐπιτευχθεῖ ἡ ἀπαλλαγή.

Τὰ Κράτη μέλη ἀνακοινώνουν στήν Ἐπιτροπὴ τὰ ληφθέντα μέτρα καθώς καί ἐκεῖνα πού λαμβάνουν δυνάμει τῶν προηγουμένων διατάξεων ἢ Ἐπιτροπὴ ἐνημερώνει σχετικῶς τὰ ἄλλα Κράτη μέλη.

ἄρθρο 15

Ἀπαλλαγές τῶν πράξεων κατὰ τὴν ἐξαγωγή, τῶν ἐξομοιουμένων πρὸς αὐτές πράξεων καί τῶν διεθνῶν μεταφορῶν

Μέ τὴν ἐπιφύλαξη ἄλλων κοινοτικῶν διατάξεων, τὰ Κράτη μέλη ἀπαλλάσσουν, ὑπὸ τίς προϋποθέσεις πού ὁρίζουν, ὥστε νά ἐξασφαλίζεται ἡ ὁρθή καί ἀπλή ἐφαρμογὴ τῶν προβλεπομένων κατωτέρω ἀπαλλαγῶν καί νά ἀποτρέπεται κάθε ἐνδεχόμενη φοροδιαφυγή, φοροαποφυγὴ καί κατάχρηση:

1. τίς παραδόσεις ἀγαθῶν, ἀποστελλομένων ἢ μεταφερομένων ἀπὸ τὸν πωλητὴ ἢ γιά λογαριασμό του ἐκτός τοῦ ἐδάφους πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 3·

2. τίς παραδόσεις ἀγαθῶν, ἀποστελλομένων ἢ μεταφερομένων ἀπὸ μὴ ἐγκατεστημένο στό ἐσωτερικὸ τῆς χώρας ἀγοραστή ἢ γιά λογαριασμό του, ἐκτός τοῦ ἐδάφους πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 3, ἐξαίρεσι τῶν ἀγαθῶν πού μεταφέρονται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἀγοραστή καί προορίζονται γιά ἐξοπλισμὸ ἢ ἐφοδιασμὸ σκαφῶν ἀναψυχῆς καί τουριστικῶν ἀεροσκαφῶν ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου μεταφορικοῦ μέσου ἰδιωτικῆς χρήσεως·

3. τίς παροχές ὑπηρεσιῶν πού συνίστανται σέ ἐργασίες ἐπὶ κινητῶν ἀγαθῶν κτηθέντων ἢ εἰσαχθέντων γιά νά ὑποστοῦν τίς ἐργασίες αὐτές στό ἐσωτερικὸ τῆς χώρας, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 3, καί πού ἀποστέλλονται ἢ μεταφέρονται ἐκτός τοῦ ἐδάφους τούτου ἀπὸ τὸν παρέχοντα τίς ὑπηρεσίες ἢ ἀπὸ τὸν μὴ ἐγκατεστημένο στό ἐσωτερικὸ τῆς χώρας λήπτη ἢ γιά λογαριασμό τῶν προσώπων αὐτῶν·

4. τίς παραδόσεις ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα προορίζονται γιά ἐφοδιασμὸ:

α) πλοίων πού χρησιμοποιοῦνται στήν ναυσιπλοΐα ἀνοικτῆς θαλάσσης καί ἐκτελοῦν μεταφορὰ ἐπιβατῶν ἐπὶ κομίστρῳ ἢ μέ τὰ ὁποῖα ἀσκεῖται ἐμπορικὴ, βιομηχανικὴ ἢ ἀλιευτικὴ δραστηριότητα·

β) ναυαγοσωστικῶν καί ἄλλων πλοίων ἐπιθαλασσίας ἀρωγῆς, καθώς καί πλοίων παρακτίου ἀλιείας, ἐξαιρουμένων τῶν προμηθειῶν ταξιδίου τῶν ἐν λόγω πλοίων παρακτίου ἀλιείας·

γ) πλοίων πολεμικῶν, ὅπως περιγράφονται στήν κλάση 89.01 Α τοῦ κοινοῦ δασμολογίου, τὰ ὁποῖα ἀναχωροῦν ἀπὸ τὴν χώρα μὲ προορισμὸ λιμένα ἢ ὄρμιο τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐν τούτοις, τὰ Κράτη μέλη ἔχουν τὴν δυνατότητα περιορισμοῦ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτῆς ἕως ὅτου τεθεῖ σέ ἐφαρμογὴ σχετικὴ κοινοτική φορολογικὴ ρύθμιση.

5. τίς παραδόσεις, μετατροπές, ἐπιδιορθώσεις, ἐργασίες συντηρήσεως, ναυλώσεις καὶ μισθώσεις πλοίων θαλάσσης, ἀναφερομένων στήν περίπτωση 4 ὑπὸ α) καὶ β), καθὼς καὶ τίς παραδόσεις, μισθώσεις, ἐπισκευές καὶ ἐργασίες συντηρήσεως ἀντικειμένων – περιλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀλιευτικοῦ ἐξοπλισμοῦ – τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνσωματωμένα στὰ πλοία αὐτὰ ἢ χρησιμεύουν γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσή τους.
6. τίς παραδόσεις, μετατροπές, ἐπιδιορθώσεις, ἐργασίες συντηρήσεως, ναυλώσεις καὶ μισθώσεις ἀεροσκαφῶν, χρησιμοποιουμένων ὑπὸ ἀεροπορικῶν ἐταιρειῶν πού ἐκτελοῦν κυρίως διεθνεῖς μεταφορές ἐπὶ κομίστρῳ, καθὼς ἐπίσης καὶ τίς παραδόσεις, μισθώσεις, ἐπιδιορθώσεις καὶ ἐργασίες συντηρήσεως ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνσωματωμένα στὰ ἀεροσκάφη αὐτὰ ἢ χρησιμεύουν γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσή τους.
7. τίς παραδόσεις ἀγαθῶν, προοριζομένων γιὰ ἐφοδιασμὸ τῶν ἀναφερομένων στήν περίπτωση 6 ἀεροσκαφῶν.
8. τίς παροχές ὑπηρεσιῶν, ἐκτός τῶν προβλεπομένων στήν περίπτωση 5, οἱ ὁποῖες πραγματοποιοῦνται γιὰ τίς ἄμεσες ἀνάγκες τῶν ἀναφερομένων στήν περίπτωση αὐτῇ πλοίων θαλάσσης καὶ τοῦ φορτίου τους.
9. τίς παροχές ὑπηρεσιῶν, ἐκτός τῶν προβλεπομένων στήν περίπτωση 6, οἱ ὁποῖες πραγματοποιοῦνται γιὰ τίς ἄμεσες ἀνάγκες τῶν ἀναφερομένων στήν περίπτωση αὐτῇ ἀεροσκαφῶν καὶ τοῦ φορτίου τους.
10. τίς παραδόσεις ἀγαθῶν καὶ τίς παροχές ὑπηρεσιῶν, οἱ ὁποῖες:

— πραγματοποιοῦνται στὸ πλαίσιο τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν σχέσεων,

— προορίζονται γιὰ διεθνεῖς ὁργανισμούς, πού ἀναγνωρίζονται ὡς διεθνεῖς ὁργανισμοὶ ἀπὸ τίς δημόσιες ἀρχές τῆς χώρας ὑποδοχῆς, καθὼς καὶ γιὰ τὰ μέλη τῶν ὁργανισμῶν αὐτῶν, ἐντὸς τῶν ὁρίων καὶ ὑπὸ τίς προϋποθέσεις πού καθορίζονται ἀπὸ τίς διεθνεῖς συμβάσεις περὶ ἰδρύσεως τῶν ὁργανισμῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τίς συμφωνίες περὶ τῆς ἔδρας τους,

— πραγματοποιοῦνται στὰ Κράτη μέλη πού μετέχουν στὴ Συνθήκη τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ καὶ προορίζονται γιὰ τίς ἐνοπλες δυνάμεις τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Συμμαχίας γιὰ τὴν χρῆση τῶν ἐνόπλων δυνάμεων αὐτῶν ἢ τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν πού τίς συνοδεύουν, ἢ γιὰ τὸν ἐφοδιασμὸ τῶν λεσχῶν καὶ κυλικείων τους, ἐφ' ὅσον οἱ δυνάμεις αὐτές ὑπηρετοῦν τὸν κοινὸ ἀμυντικὸ σκοπὸ.

Ἡ παρούσα ἀπαλλαγὴ ἐφαρμόζεται ἐντὸς τῶν ὁρίων καὶ ὑπὸ τίς προϋποθέσεις πού καθορίζονται ἀπὸ κάθε Κράτος μέλος, ἕως ὅτου θεσπισθεῖ ὁμοίμορφη φορολογικὴ ρύθμιση.

Ἡ ἀπαλλαγὴ δύναται νὰ χορηγεῖται κατὰ τὴν διαδικασίᾳ ἐπιστροφῆς τοῦ φόρου.

11. τίς παραδόσεις χρυσοῦ στίς Κεντρικὲς Τράπεζες· τίς παραδόσεις ἀγαθῶν σέ ἀναγνωρισμένους ὁργανισμούς, οἱ ὁποῖοι, στὸ πλαίσιο τῶν ἀνθρωπιστικῶν, φιλανθρωπικῶν ἢ εκπαιδευτικῶν δραστηριοτήτων τους, ἐξάγουν τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ στὸ ἐξωτερικόν· ἡ ἀπαλλαγὴ δύναται νὰ χορηγεῖται σύμφωνα μὲ τὴν διαδικασίᾳ ἐπιστροφῆς τοῦ φόρου.
13. τίς παροχές ὑπηρεσιῶν, περιλαμβανομένων τῶν μεταφορῶν καὶ τῶν παρεπομένων μὲ αὐτές ἐργασιῶν, ἀλλ' ἐξαιρουμένων τῶν παροχῶν ὑπηρεσιῶν πού ἀπαλλάσσονται σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 13, ἐφ' ὅσον συνδέονται κατὰ τρόπο ἄμεσο μὲ διαμετακόμιση ἢ ἐξαγωγή ἀγαθῶν, ἢ μὲ εἰσαγωγή ἀγαθῶν πού ἀπολαύει ἀπαλλαγῆς σύμφωνα μὲ τίς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 14 παράγραφος 1 περιπτώσεις β) καὶ γ) καὶ τοῦ ἁρθροῦ 16 παράγραφος 1.
14. τίς παροχές ὑπηρεσιῶν, οἱ ὁποῖες πραγματοποιοῦνται ἀπὸ μεσίτες ἢ ἄλλα μεσολαβοῦντα πρόσωπα πού ἐνεργοῦν ἐπ' ὀνόματι καὶ γιὰ λογαριασμὸ τρίτων, σχετικὰ μὲ τίς ἀναφερόμενες στὸ παρὸν ἄρθρο πράξεις ἢ μὲ πράξεις πραγματοποιούμενες ἐκτός τοῦ ἐδάφους πού ἀναφέρεται στὸ ἄρθρο 3.

Ἡ ἀπαλλαγὴ αὐτὴ δὲν ἐφαρμόζεται στὰ πρακτορεῖα ταξιδίων, ὅταν παρέχουν, ἐπ' ὀνόματι καὶ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ ταξιδιώτου, ὑπηρεσίες πραγματοποιούμενες σέ ἄλλα Κράτη μέλη.

Ἀρθρο 16

Εἰδικές ἀπαλλαγές ἀναγόμενες στήν διεθνή διακίνηση ἀγαθῶν

1. Μὲ τὴν ἐπιφύλαξη ἄλλων κοινοτικῶν φορολογικῶν διατάξεων, τὰ Κράτη μέλη ἔχουν τὴν εὐχέρεια, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς προβλεπομένης στὸ ἄρθρο 29 διαβουλεύσεως, νὰ λαμβάνουν εἰδικὰ μέτρα, γιὰ νὰ μὴν ὑποβάλλουν στὸν φόρο προστιθεμένης ἀξίας τίς ἀκόλουθες πράξεις ἢ ὁρισμένες ἀπὸ αὐτές, ὑπὸ τὸν

δρο ότι οι πράξεις αυτές δεν αποσκοπούν σε τελική χρήση ή και κατανάλωση και ότι το ποσό του φόρου προστιθεμένης αξίας, το οποίο εισπράττεται κατά τον χρόνο της θέσεως σε άναλωση, αναλογεί προς το ποσό του φόρου, το οποίο θα έπρεπε να είχε εισπραχθεί, αν κάθε μία από τις πράξεις αυτές είχε φορολογηθεί κατά την εισαγωγή ή στο έσωτερικό της χώρας:

A. Οι εισαγωγές αγαθών, τα όποια προορίζονται:

- α) να προσκομισθούν στο τελωνείο και, έφ' όσον συντρέχει λόγος, να έναποτεθούν προσωρινά κατά την έννοια της οδηγίας 68/312/ΕΟΚ (1)·
- β) να τεθούν υπό το καθεστώς ελευθέρως ζώνης κατά την έννοια της οδηγίας 69/75/ΕΟΚ (2)·
- γ) να τεθούν υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμιεύσεως κατά την έννοια της οδηγίας 69/74/ΕΟΚ (3)·
- δ) να γίνουν δεκτά στα ύδατα και τις σύρτεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1496/68 (4)·
- ε) να τεθούν υπό καθεστώς έναποθηκεύσεως άλλο εκτός της τελωνειακής αποταμιεύσεως ή υπό καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεξαγωγή.

B. Οι παραδόσεις αγαθών, αποστελλομένων ή μεταφερομένων στους άνωτέρω υπό Α άπαριθμωμένους χώρους, καθώς και οι παροχές υπηρεσιών οι συναφείς προς τις παραδόσεις αυτές.

Γ. Οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται στους άνωτέρω υπό Α άπαριθμωμένους χώρους, με διατήρηση μιάς των καταστάσεων που αναφέρονται στο ίδιο στοιχείο.

Δ. Οι παραδόσεις αγαθών με διατήρηση των αναφερομένων στο άρθρο 14 παράγραφος 1 περιπτώσεις β) και γ) καθεστώτων διαμετακομίσεως και προσωρινής εισαγωγής, καθώς και οι παροχές υπηρεσιών οι συναφείς προς τις παραδόσεις αυτές.

2. Μέ την επιφύλαξη της προβλεπομένης στο άρθρο 29 διαβουλεύσεως, τά Κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να απαλλάσσουν τις εισαγωγές και τις παραδόσεις αγαθών που προορίζονται προς έναν υποκείμενον στον φόρο με σκοπό την εξαγωγή τους στην κατάσταση στην οποία εύρίσκονται ή κατόπιν μεταποιήσεως, καθώς και τις παροχές υπηρεσιών τις σχετικές προς την εξαγωγική δραστηριότητα αυτού του υποκειμένου στον φόρο, μέχρι ποσού ίσου προς την συνολική αξία των εξαγωγών του κατά τους δώδεκα προηγούμενους μήνες.

(1) ΕΕ αριθ. Ν 194 της 6. 8. 1968, σ. 13.

(2) ΕΕ αριθ. Ν 58 της 8. 3. 1979, σ. 11.

(3) ΕΕ αριθ. Ν 58 της 8. 3. 1969, σ. 7.

(4) ΕΕ αριθ. Ν 238 της 28. 9. 1968, σ. 1.

3. Η Έπιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, τό ταχύτερο δυνατόν, προτάσεις σχετικά με τις κοινές μεθόδους εφαρμογής του φόρου προστιθεμένης αξίας επί των προβλεπομένων στίς παραγράφους 1 και 2 πράξεων.

ΤΙΤΛΟΣ XI

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

Άρθρο 17

Γένεση και έκταση του δικαιώματος προς έκπτωση

1. Τό δικαίωμα προς έκπτωση γεννάται κατά τον χρόνο, κατά τον όποιον ό έκπεστέος φόρος γίνεται άπαιτητός.

2. Κατά τό μέτρο που τά αγαθά ή οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται για την πραγματοποίηση των φορολογουμένων πράξεών του, ό υποκείμενος στον φόρο δικαιούται να εκπίπτει από τον φόρο, για τον όποιον είναι υπόχρεος:

α) τον όφειλόμενο ή καταβληθέντα φόρο προστιθεμένης αξίας για αγαθά, που του παρεδόθησαν ή πρόκειται να του παραδοθούν, καθώς και για υπηρεσίες που του παρεσχέθησαν ή πρόκειται να του παρασχεθούν από άλλον υποκείμενο στον φόρο·

β) τον όφειλόμενο ή καταβληθέντα φόρο προστιθεμένης αξίας για εισαχθέντα αγαθά·

γ) τον φόρο προστιθεμένης αξίας, ό όποιος όφείλεται κατά τό άρθρο 5 παράγραφος 7 περίπτωση α) και τό άρθρο 6 παράγραφος 3.

3. Έπίσης τά Κράτη μέλη χορηγούν σε κάθε υποκείμενον στον φόρο την αναφερομένη άνωτέρω, στην παράγραφο 2, έκπτωση ή έπιστροφή του φόρου προστιθεμένης αξίας, κατά τό μέτρο που τά αγαθά και οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται για την πραγματοποίηση:

α) πράξεών του στο έξωτερικό, άναγομένων στίς οικονομικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, οι όποιες θά παρείχαν δικαίωμα προς έκπτωση, εάν είχαν πραγματοποιηθεί στο έσωτερικό της χώρας·

β) πράξεών του που απαλλάσσονται κατά τά άρθρα 14 παράγραφος 1 περίπτωση θ), 15 και 16 παράγραφος 1 υπό Β, Γ και Δ και παράγραφος 2·

γ) πράξεών του που απαλλάσσονται κατά τό άρθρο 13 υπό Β περιπτώσεις α) και δ) υποπεριπτώσεις 1 έως 5, όταν ό λήπτης είναι εγκατεστημένος εκτός της Κοινότητας ή όταν οι πράξεις αυτές συνδέονται άμεσα με αγαθά προοριζόμενα να εξαχθούν σε χώρα εκτός της Κοινότητας.

4. Το Συμβούλιο θα καταβάλει προσπάθεια να εκδόσει ομοφώνως προ της 31ης Δεκεμβρίου 1977, προτάσει της Έπιτροπής, τούς κοινοτικούς κανόνες εφαρμογής, βάσει των οποίων θα γίνονται οι έπιστροφές σύμφωνα με την παράγραφο 3, σέ υποκειμένους στον φόρο μή εγκατεστημένους στο έσωτερικό της χώρας. Μέχρι νά τεθούν σέ ισχύ αυτοί οι κοινοτικοί κανόνες εφαρμογής, τά Κράτη μέλη καθορίζουν μόνα τους τόν τρόπο μέ τόν όποιο θά γίνεται ή έπιστροφή. Έάν ό υποκείμενος στον φόρο δέν είναι εγκατεστημένος στο έδαφος της Κοινότητας, τά Κράτη μέλη έχουν την δυνατότητα νά άρνούνται την έπιστροφή ή νά την υποβάλλουν σέ συμπληρωματικές προϋποθέσεις.

5. "Όσον άφορά τά αγαθά και τίς υπηρεσίες πού χρησιμοποιούνται από υποκείμενον στον φόρο για την ταυτόχρονη πραγματοποίηση τόσο πράξεων αναφερομένων στίς παραγράφους 2 και 3, οι όποιες παρέχουν δικαίωμα πρós έκπτωση όσο και πράξεων, οι όποιες δέν παρέχουν δικαίωμα πρós έκπτωση, ή έκπτωση γίνεται μόνο για τό μέρος του φόρου προστιθεμένης άξιας, τό όποιο άναλογεί στο ποσό πού αντιστοιχεί στίς πράξεις της πρώτης κατηγορίας.

Η άναλογία αυτή καθορίζεται για τό σύνολο των πράξεων πού πραγματοποιούνται από τόν υποκείμενο στον φόρο, σύμφωνα μέ τό άρθρο 19.

Έν τούτοις, τά Κράτη μέλη δύνανται:

- α) νά επιτρέπουν στον υποκείμενο στον φόρο νά καθορίζει μία άναλογία για κάθε τομέα δραστηριότητός του, έφ' όσον τηρούνται χωριστά λογιστικά στοιχεία για κάθε ένα από τούς τομείς αυτούς·
- β) νά υποχρεώνουν τόν υποκείμενο στον φόρο νά καθορίζει μία άναλογία για κάθε τομέα δραστηριότητός του και νά τηρεί χωριστά λογιστικά στοιχεία για κάθε ένα από τούς τομείς αυτούς·
- γ) νά επιτρέπουν στον υποκείμενο στον φόρο ή νά τόν υποχρεώνουν νά ενεργεί την έκπτωση άνάλογα μέ την χρησιμοποίηση του όλου ή μέρους των αγαθών και υπηρεσιών·
- δ) νά επιτρέπουν στον υποκείμενο στον φόρο ή νά τόν υποχρεώνουν νά ενεργεί την έκπτωση, σύμφωνα μέ τόν κανόνα πού προβλέπεται στο πρώτο έδάφιο της παρούσης παραγράφου, για όλα τά αγαθά και όλες τίς υπηρεσίες, πού έχουν χρησιμοποιηθεί για όλες τίς αναφερόμενες στο έδάφιο αυτό πράξεις·
- ε) νά όρίσουν ότι, όταν ό φόρος προστιθεμένης άξιας, ό όποιος δέν δύναται νά εκπίπεται από τόν υποκείμενο στον φόρο είναι άσήμαντος, τότε ό φόρος αυτός δέν θά λαμβάνεται υπόψη.

6. Τό άργότερο προ της παρόδου τεσσάρων έτών από την έναρξη της ισχύος της παρούσης οδηγίας, τό Συμβούλιο προτάσει της Έπιτροπής καθορίζει ομοφώνως τίς δαπάνες, οι όποιες δέν παρέχουν δικαίωμα πρós έκπτωση του φόρου προστιθεμένης άξιας. Όποσδήποτε θά αποκλείονται του δικαιώμα-

τος πρós έκπτωση οι δαπάνες, οι όποιες δέν έχουν χαρακτήρα αυστηρά επαγγελματικό, όπως οι δαπάνες πολυτελείας, ψυχαγωγίας ή κοινωνικής παραστάσεως.

Μέχρι νά τεθούν σέ ισχύ οι άνωτέρω προβλεπόμενοι κανόνες, τά Κράτη μέλη δύνανται νά διατηρήσουν όλες τίς εξαιρέσεις, τίς όποιες προβλέπει ή έθνική τους νομοθεσία κατά τόν χρόνο έναρξεως ισχύος της παρούσης οδηγίας.

7. Μέ την επιφύλαξη της προβλεπομένης στο άρθρο 29 διαβουλεύσεως, κάθε Κράτος μέλος έχει την ευχέρεια, για λόγους συγκυρίας, νά αποκλείσει έν όλω ή έν μέρει από τό καθεστώς των εκπτώσεων τά αγαθά επενδύσεως ή όρισμένα έξ αυτών, ή άλλα αγαθά. Πρós τόν σκοπό της διατηρήσεως ταυτοσήμων όρων ανταγωνισμού, τά Κράτη μέλη δύνανται, αντί νά άρνούνται την έκπτωση, νά φορολογούν τά αγαθά, τά όποια κατεσκευάσθησαν από τόν ίδιο τόν υποκείμενο στον φόρο ή τά όποια αυτός άγόρασε στο έσωτερικό της χώρας ή εισήγαγε, κατά τρόπον ώστε ή φορολόγηση αυτή νά μήν υπερβαίνει τό ποσό του φόρου προστιθεμένης άξιας, μέ τό όποιο θά έπεβαρύνετο ή άπόκτηση παρομοίων αγαθών.

Άρθρο 18

Τρόπος άσκήσεως του δικαιώματος πρós έκπτωση

1. Για νά έχει την δυνατότητα άσκήσεως του δικαιώματος πρós έκπτωση, ό υποκείμενος στον φόρο όφείλει:

- α) για την αναφερομένη στο άρθρο 17 παράγραφος 2 περίπτωση α) έκπτωση, νά κατέχει τιμολόγιο, τό όποιο έχει εκδοθεί κατά τό άρθρο 22 παράγραφος 3·
- β) για την αναφερομένη στο άρθρο 17 παράγραφος 2 περίπτωση β) έκπτωση, νά κατέχει άποδεικτικό έγγραφο, μέ τό όποιο νά βεβαιούται ή εισαγωγή και νά χαρακτηρίζεται ό ίδιος ως παραλήπτης ή εισαγωγέας· τό έγγραφο αυτό πρέπει ακόμη νά μνημονεύει τό ποσό του όφειλομένου φόρου ή νά καθιστά δυνατό τόν ύπολογισμό του·
- γ) για την αναφερομένη στο άρθρο 17 παράγραφος 2 περίπτωση γ) έκπτωση, νά τηρεί τίς καθοριζόμενες από κάθε Κράτος μέλος διατυπώσεις·
- δ) όταν υποχρεούται νά καταβάλει τόν φόρο υπό την ιδιότητά του ως λήπτη ή άγοραστού κατ' έφαρμογή του άρθρου 21 υπό 1, νά τηρεί τίς καθοριζόμενες από κάθε Κράτος μέλος διατυπώσεις·

2. Η έκπτωση ενεργείται συνολικά από τόν υποκείμενο στον φόρο δι' αφαιρέσεως από τό ποσό του φόρου του όφειλομένου για μία περίοδο δηλώσεως, του ποσού του φόρου, για τόν όποιο έγεννήθη και

άσκειται, δυνάμει της παραγράφου 1, τό δικαίωμα πρὸς ἔκπτωση, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἴδιας περιόδου.

Ἐν τούτοις, τὰ Κράτη μέλη δύνανται νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς ὑποκειμένους στὸν φόρο, οἱ ὁποῖοι πραγματοποιοῦν πράξεις ἐπ' εὐκαιρία, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ ἀρθροῦ 4 παράγραφος 3, νὰ ἀσκοῦν τό δικαίωμα πρὸς ἔκπτωση μόνο κατὰ τὸν χρόνο τῆς παραδόσεως.

3. Τὰ Κράτη μέλη καθορίζουν τοὺς ὅρους καί λεπτομέρειες, βάσει τῶν ὁποίων παρέχεται τό δικαίωμα στὸν ὑποκείμενο στὸν φόρο νὰ ἐνεργεῖ ἔκπτωση, τὴν ὁποία δέν ἐνῆργησε σύμφωνα μέ τίς παραγράφους 1 καί 2.

4. Ὄταν τό ποσό τῆς δικαιουμένης ἐκπτώσεως εἶναι μεγαλύτερο τοῦ ὀφειλομένου φόρου γιὰ μία περίοδο δηλώσεως, τὰ Κράτη μέλη δύνανται εἴτε νὰ μεταφέρουν τὴν ἐπὶ πλέον διαφορά στήν ἐπομένη περίοδο εἴτε νὰ προβοῦν στήν ἐπιστροφή τῆς βάσει διαδικασίας πού καθορίζουν.

Ἐν τούτοις, τὰ Κράτη μέλη ἔχουν τὴν εὐχέρεια νὰ ἀρνοῦνται τὴν μεταφορά ἢ τὴν ἐπιστροφή, ὅταν ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά εἶναι ἀσήμαντη.

χέρησή του. Δέν ὑπολογίζεται, ἐπίσης, τό ποσό τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, τό ὁποῖο ἀναφέρεται σέ παρεπόμενες πράξεις ἐπὶ ἀκινήτων ἢ χρηματοδοτικές, ἢ στίς πράξεις πού προβλέπονται ἀπὸ τό ἀρθρο 13 ὑπὸ Β περίπτωση δ, ὅταν πρόκειται γιὰ παρεπόμενες πράξεις. Ὄταν τὰ Κράτη μέλη κάνουν χρήση τῆς προβλεπόμενης ἀπὸ τό ἀρθρο 20 παράγραφος 5 δυνατότητος νὰ μὴν ἀπαιτοῦν διακανονισμό γιὰ τὰ ἀγαθὰ ἐπενδύσεως, δύνανται νὰ περιλαμβάνουν τό προϊόν τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν στὸν ὑπολογισμό τῆς ἀναλογίας ἐκπτώσεως.

3. Ἡ ἐφαρμοστέα προσωρινά, γιὰ ἓνα ἔτος ἀναλογία, ὑπολογίζεται βάσει τῶν πράξεων τοῦ προηγούμενου ἔτους. Ὄταν τὰ στοιχεία αὐτὰ ἐλλείπουν ἢ εἶναι ἀνευ σημασίας, ἡ ἀναλογία ὑπολογίζεται προσωρινά, ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς, ἀπὸ τὸν ὑποκείμενο στὸν φόρο βάσει τῶν προβλέψεων του. Ἐν τούτοις, τὰ Κράτη μέλη δύνανται νὰ διατηρήσουν τὴν ὑπάρχουσα ρύθμισή τους.

Οἱ ἐκπτώσεις πού πραγματοποιοῦνται βάσει τῆς προσωρινῆς αὐτῆς ἀναλογίας διακανονίζονται κατὰ τὸν καθορισμό τῆς ὀριστικῆς ἀναλογίας πού γίνεται τό ἐπόμενο ἔτος.

Ἄρθρο 19

Ὑπολογισμός τῆς ἀναλογίας τῆς ἐκπτώσεως

1. Ἡ ἀναλογία ἐκπτώσεως πού προβλέπεται ἀπὸ τό ἀρθρο 17 παράγραφος 5 ἐδάφιο πρῶτο, προκύπτει ἀπὸ τό κλάσμα πού περιλαμβάνει:

- στὸν ἀριθμητὴ τό συνολικὸ ποσό τοῦ ἐτησίου κύκλου ἐργασιῶν, ἀνευ φόρου προστιθεμένης ἀξίας, πού ἀναφέρεται στίς πράξεις, οἱ ὁποῖες δημιουργοῦν δικαίωμα πρὸς ἔκπτωση, σύμφωνα μέ τό ἀρθρο 17 παράγραφοι 2 καί 3,
- στὸν παρονομαστὴ τό συνολικὸ ποσό τοῦ ἐτησίου κύκλου ἐργασιῶν, ἀνευ φόρου προστιθεμένης ἀξίας, πού ἀναφέρεται στίς πράξεις πού περιλαμβάνονται στὸν ἀριθμητὴ, καθὼς καί στίς πράξεις πού δέν δημιουργοῦν δικαίωμα πρὸς ἔκπτωση. Τὰ Κράτη μέλη ἔχουν τὴν εὐχέρεια νὰ συνυπολογίζουν στὸν παρονομαστὴ τό ποσό τῶν ἐπιδότησεων, πλὴν τῶν προβλεπόμενων ἀπὸ τό ἀρθρο 11 ὑπὸ Α παράγραφος 1 περίπτωση α).

Ἡ ἀναλογία καθορίζεται ἐπὶ ἐτησίᾳ βάσεως, ἐκφράζεται σέ ποσοστὸ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸ καί στρογγυλοποιεῖται σέ ἀριθμὸ πού δέν ὑπερβαίνει τὴν ἀνώτερη μονάδα.

2. Κατὰ παρέκκλιση τῆς παραγράφου 1, δέν λαμβάνεται ὑπόψη γιὰ τὸν ὑπολογισμό τῆς ἀναλογίας ἐκπτώσεως, τό ποσό τοῦ κύκλου ἐργασιῶν πού ἀναφέρεται στίς παραδόσεις ἀγαθῶν ἐπενδύσεως, χρησιμοποιούμενων ἀπὸ τὸν ὑποκείμενο στὸν φόρο στήν ἐπι-

Ἄρθρο 20

Διακανονισμός τῶν ἐκπτώσεων

1. Ἡ ἀρχικὰ ἐνεργηθεῖσα ἔκπτωση ὑπόκειται σέ διακανονισμό κατὰ τρόπο καθοριζόμενο ἀπὸ τὰ Κράτη μέλη, ἰδίως:

- α) ὅταν ἡ ἔκπτωση εἶναι ἀνωτέρα ἢ κατωτέρα τῆς ἐκπτώσεως, τὴν ὁποῖαν ἐδικαιούτο νὰ ἐνεργήσει ὁ ὑποκείμενος στὸν φόρο·
- β) ὅταν, μετὰ τὴν ὑποβολὴ τῆς δηλώσεως, ἔγιναν μεταβολές τῶν στοιχείων πού ἐλήφθησαν ὑπόψη γιὰ τὸν καθορισμὸ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐκπτώσεων τοῦ φόρου, ἰδίως σέ περίπτωση ἀκυρώσεως πωλήσεων ἢ ἐπιτεύξεως ἐκπτώσεων ἐπὶ τοῦ τιμήματος· ἐν τούτοις, δέν ἐνεργεῖται διακανονισμὸς στήν περίπτωση πράξεων, γιὰ τίς ὁποῖες δέν ἔγινε ὀλική ἢ μερικὴ πληρωμή, σέ περίπτωση καταστροφῆς, ἀπωλείας ἢ κλοπῆς δεόντως ἀποδεικνυόμενων ἢ δικαιολογούμενων καί στήν περίπτωση ἐξόδων γενομένων γιὰ τὴν χορήγηση δώρων μικρῆς ἀξίας καί δειγμάτων ἀναφερομένων σὸ ἀρθρο 5 παράγραφος 6. Ἐν τούτοις, τὰ Κράτη μέλη ἔχουν τὴν εὐχέρεια νὰ ἀπαιτοῦν διακανονισμό γιὰ τίς πράξεις, γιὰ τίς ὁποῖες δέν ἔγινε ὀλική ἢ μερικὴ πληρωμή, καθὼς καί στήν περίπτωση κλοπῆς.

2. Σχετικὰ μέ τὰ ἀγαθὰ ἐπενδύσεως, ὁ διακανονισμὸς ἐνεργεῖται ἐντὸς περιόδου πέντε ἐτῶν περιλαμβανομένου καί τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποῖου

άπεκτίθη ή κατεσκευάσθη τό αγαθό. Κατ' έτος ό διακανονισμός άφορά μόνο τό ένα πέμπτο του φόρου, μέ τόν όποιον έπεβαρύνθησαν τά αγαθά. Ό διακανονισμός αυτός πραγματοποιείται ανάλογα μέ τίς μεταβολές του δικαιώματος πρός έκπτωση, οι όποιες έπέρχονται κατά την διάρκεια των έπομένων έτών έν σχέσει πρός τό δικαίωμα έκπτώσεως, τό ισχύον κατά τό έτος άποκτήσεως ή κατασκευής του αγαθοϋ.

Κατά παρέκκλιση από τό έδάφιο τά Κράτη μέλη δύνανται νά χρησιμοποιούν ως βάση για τόν διακανονισμό μία περίοδο πέντε άκεραίων έτών από την έναρξη της χρησιμοποίησεως του αγαθοϋ.

Σχετικά μέ τά άκίνητα αγαθά έπενδύσεως, ή διάρκεια της περιόδου πού χρησιμεύει ως βάση ύπολογισμού των διακανονισμών, δύναται νά έπεκτείνεται μέχρι δέκα έτη.

3. Σέ περίπτωση παραδόσεως του κατά την διάρκεια της περιόδου του διακανονισμού, τό αγαθό έπενδύσεως θεωρείται σάν νά είχε χρησιμοποιηθεί από τόν ύποκείμενο στον φόρο, για οικονομική δραστηριότητά του, μέχρι την λήξη της περιόδου διακανονισμού. Η οικονομική δραστηριότης αυτή θεωρείται ως έξ ολοκλήρου μέν φορολογουμένη, στην περίπτωση κατά την όποιαν ή παράδοση του έν λόγω είδους φορολογείται, ως έξ ολοκλήρου δέ άπαλλασσομένη, στην περίπτωση κατά την όποιαν ή παράδοση αυτή άπαλλάσσεται. Ό διακανονισμός γίνεται μία φορά μόνο για όλον τόν έναπομένοντα χρόνο της περιόδου διακανονισμού.

Έν τούτοις, τά Κράτη μέλη δύνανται, στην τελευταία αυτή περίπτωση, νά μήν άπαιτούν διακανονισμό όταν ό άποκτών είναι ύποκείμενος στον φόρο και χρησιμοποιεί τό έν λόγω αγαθό έπενδύσεως άποκλειστικά για πράξεις, για τίς όποιες δύναται νά έκπεσθει φόρος προστιθεμένης άξίας.

4. Για την εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3, τά Κράτη μέλη δύνανται:

- νά όρίζουν την έννοια των αγαθών έπενδύσεως,
- νά προσδιορίζουν τό ποσό του φόρου, τό όποιο θά λαμβάνεται ύπόψη για τόν διακανονισμό,
- νά λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο, ώστε νά άποτρέπεται τό ένδεχόμενο νά προκύπτουν άδικαιολόγητα πλεονεκτήματα από τούς διακανονισμούς,
- νά επιτρέπουν άπλοποιήσεις διοικητικής φύσεως.

5. Όταν σέ ένα Κράτος μέλος ή εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 έχει άσήμαντα άποτελέσματα, τό Κράτος αυτό δύναται, μέ την επιφύλαξη της προβλεπομένης από τό άρθρο 29 διαβουλεύσεως, νά μήν εφαρμόζει τίς διατάξεις αυτές, λαμβανομένης ύπόψη της συνολικής επιπτώσεως του φόρου στο ένδιαφερόμενο Κράτος μέλος και της ανάγκης άπλοποιήσεων διοικητικής φύσεως, υπό τόν όρο ότι δέν προκύπτουν στρεβλώσεις των όρων του ανταγωνισμού.

6. Σέ περίπτωση μεταβολής της ύπαγωγής ενός ύποκειμένου στον φόρο από τό κανονικό φορολογικό καθεστώς σέ ένα ειδικό καθεστώς ή άντιστρόφως, τά Κράτη μέλη δύνανται νά λαμβάνουν τά άπαιτούμενα μέτρα, ώστε νά άποτρέπεται τό ένδεχόμενο ό έν λόγω ύποκείμενος στον φόρο νά τυγχάνει άδικαιολόγητου πλεονεκτήματος ή νά ύφίσταται άδικαιολόγητη ζημία.

ΤΙΤΛΟΣ XII

ΥΠΟΧΡΕΟΙ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

Άρθρο 21

Υπόχρεοι του φόρου έναντι του Δημοσίου

Ό φόρος προστιθεμένης άξίας όφείλεται:

1. Στο έσωτερικό καθεστώς:

α) από τόν ύποκείμενο στον φόρο, ό όποιος πραγματοποιεί μία φορολογητέα πράξη, πλήν των άναφερομένων στο άρθρο 9 παράγραφος 2 περίπτωση ε) και πραγματοποιούμενων από ύποκείμενον στον φόρο, έγκατεστημένο στο έξωτερικό. Όταν ή φορολογητέα πράξη πραγματοποιείται από ύποκείμενον στον φόρο έγκατεστημένο στο έξωτερικό τά Κράτη μέλη δύνανται νά εκδίδουν διατάξεις, οι όποιες νά προβλέπουν ότι ό φόρος όφείλεται από άλλο πρόσωπο. Δύναται ιδίως νά όρίζεται πρός τόν σκοπό αυτό ό φορολογικός αντιπρόσωπος ή τό πρόσωπο πρός τό όποιο άπευθύνεται ή φορολογητέα πράξη. Επίσης τά Κράτη μέλη δύνανται νά όρίζουν άλλο πρόσωπο, έκτός του ύποκειμένου στον φόρο, ως άλληλεγγύως και εις όλόκληρον ύπεύθυνο για την καταβολή του φόρου.

β) από τόν λήπτη μιās υπηρεσίας, από τίς άναφερόμενες στο άρθρο 9 παράγραφος 2 περίπτωση ε, παρεχομένης από ύποκείμενο στον φόρο έγκατεστημένο στο έξωτερικό.

έν τούτοις, τά Κράτη μέλη δύνανται νά όρίζουν, ότι ό παρέχων την υπηρεσία είναι άλληλεγγύως και εις όλόκληρον ύπεύθυνος για την καταβολή του φόρου.

γ) κάθε πρόσωπο πού άναγράφει τόν φόρο προστιθεμένης άξίας σέ τιμολόγιο ή άλλο έγγραφο πού επέχει θέση τιμολογίου.

2. Κατά την εισαγωγή: από τό πρόσωπο ή από τά πρόσωπα, τά όποια όρίζονται ή άναγνωρίζονται από τό Κράτος μέλος εισαγωγής.

ΤΙΤΛΟΣ XIII

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΝ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

Άρθρο 22

Υποχρεώσεις στο έσωτερικό καθεστώς

1. Κάθε υποκείμενος στον φόρο οφείλει να δηλώνει την έναρξη, την μεταβολή και την παύση της δραστηριότητός του ως υποκείμενου στον φόρο.

2. Κάθε υποκείμενος στον φόρο οφείλει να τηρεί επαρκώς λεπτομερή λογιστικήν, ώστε να καθίσταται δυνατή η εφαρμογή του φόρου προστιθεμένης αξίας και ο έλεγχος της εφαρμογής αυτής από την φορολογική αρχή.

3. α) Κάθε υποκείμενος στον φόρο οφείλει να εκδίδει τιμολόγιο ή έγγραφο πού επέχει θέση τιμολογίου, για τις παραδόσεις αγαθών και τις παροχές υπηρεσιών, τις οποίες πραγματοποιεί προς άλλον υποκείμενο στον φόρο, να τηρεί δε αντίγραφο κάθε εκδοθέντος εγγράφου.

Έπίσης κάθε υποκείμενος στον φόρο οφείλει να εκδίδει τιμολόγιο για τις προκαταβολές που καταβάλλονται σε αυτόν από άλλον υποκείμενο στον φόρο πρό της πραγματοποιήσεως της παραδόσεως ή πρό της περατώσεως της παροχής υπηρεσιών.

β) Στο τιμολόγιο πρέπει να αναγράφεται χωριστά η τιμή άνευ φόρου και ο αντίστοιχων φόρος για κάθε διαφορετικό συντελεστή καθώς και, κατά περίπτωση, η φορολογική απαλλαγή.

γ) Τά Κράτη μέλη καθορίζουν τα κριτήρια, σύμφωνα με τα οποία ένα έγγραφο δύναται να θεωρηθεί ότι επέχει θέση τιμολογίου.

4. Κάθε υποκείμενος στον φόρο οφείλει να καταθέτει δήλωση εντός προθεσμίας καθοριζομένης από τα Κράτη μέλη. Η προθεσμία αυτή δεν δύναται να υπερβαίνει τους δύο μήνες από την λήξη κάθε περιόδου δηλώσεως. Η περίοδος αυτή καθορίζεται από τα Κράτη μέλη ως μηνιαία, δίμηνη ή τρίμηνη. Έν τούτοις, τα Κράτη μέλη δύναται να δρίζουν διαφορετικές περιόδους πού δεν δύναται, πάντως, να υπερβαίνουν τό έτος.

Η δήλωση πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία στοιχεία για την εξακρίβωση του ποσού του απαιτητού φόρου και του ποσού των εκπτώσεων, συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, και κατά τό μέτρο πού είναι αναγκαίο για την βεβαίωση της βάσεως επιβολής του φόρου, του συνολικού ποσού των πράξεων των σχετικών μέ τον φόρο αυτό και τις εκπτώσεις αυτές, καθώς και του ποσού των απαλλασσομένων πράξεων.

5. Κάθε υποκείμενος στον φόρο υποχρεούται να καταβάλει τό καθαρό ποσό του φόρου προστιθεμένης αξίας κατά την υποβολή της περιοδικής του δηλώσεως. Έν τούτοις, τά Κράτη μέλη δύναται να δρίζουν άλλο χρόνο καταβολής του ποσού ή να εισπράττουν προσωρινές προκαταβολές.

6. Τά Κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να ζητούν από τον υποκείμενο στον φόρο την υποβολή δηλώσεως, ή όποία να περιλαμβάνει τά στοιχεία πού προβλέπονται άνωτέρω στην παράγραφο 4 και να άφορρά τό σύνολο των πράξεων πού έχουν πραγματοποιηθεί κατά τό προηγούμενο έτος. Η δήλωση αυτή πρέπει επίσης να περιλαμβάνει όλα τά αναγκαία στοιχεία, για τούς ένδεχομένους διακανονισμούς.

7. Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά αναγκαία μέτρα, ώστε οί θεωρούμενοι σύμφωνα μέ τό άρθρο 21 περίπτωση 1 υποπεριπτώσεις α) και β), ως υπόχρεοι του φόρου αντί του υποκείμενου στον φόρο, εγκατεστημένου στο έξωτερικό ή οί άλληλεγγύως και εις όλόκληρον υπεύθυνοι για την καταβολή του φόρου, να εκπληρώνουν τις προαναφερθείσες υποχρεώσεις δηλώσεως και καταβολής.

8. Μέ την επιφύλαξη των διατάξεων, οί όποιες θα θεσπισθούν δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 4, τά Κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να δρίζουν και άλλες υποχρεώσεις, πού κρίνουν αναγκαίες για την εξασφάλιση επακριβούς εισπράξεως του φόρου και για την άποτροπή καταστρατηγήσεων.

9. Τά Κράτη μέλη δύναται να απαλλάσσουν τούς υποκείμενους στον φόρο:

— από όρισμένες υποχρεώσεις,

— από κάθε υποχρέωση, όταν πραγματοποιούν μόνον απαλλασσόμενες πράξεις,

— από την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, όταν τό ποσό αυτό είναι άσήμαντο.

Άρθρο 23

Υποχρεώσεις κατά την εισαγωγή

Όσον άφορρά τις εισαγωγές αγαθών, τά Κράτη μέλη καθορίζουν τις λεπτομέρειες της δηλώσεως και της συνακολούθου καταβολής.

Τά Κράτη μέλη δύναται ιδίως να δρίζουν, ότι για τις εισαγωγές αγαθών, πού πραγματοποιούνται από τούς υποκείμενους στον φόρο ή τούς υποχρέους ή όρισμένες κατηγορίες έξ αυτών, ό οφειλόμενος λόγω της εισαγωγής φόρος προστιθεμένης αξίας δεν καταβάλλεται κατά τον χρόνο της εισαγωγής, υπό τον όρο ότι ό φόρος αυτός αναγράφεται σε δήλωση πού συντάσσεται σύμφωνα μέ τό άρθρο 22 παράγραφος 4.

ΤΙΤΛΟΣ XIV

ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ

Άρθρο 24

Ειδικό καθεστώς μικρών επιχειρήσεων

1. Τά Κράτη μέλη, τά όποια συναντούν δυσχέρειες ως πρός τήν ύπαγωγή τών μικρών επιχειρήσεων, λόγω τής δραστηριότητος ή καί τής δομής τους, στό κανονικό φορολογικό καθεστώς, έχουν τήν ευχέρεια, έντός τών όρίων καί υπό τίς προϋποθέσεις πού καθορίζουν αλλά καί μέ τήν επιφύλαξη τής προβλεπομένης από τό άρθρο 29 διαβουλεύσεως, νά εφαρμόζουν άπλοποιημένες μεθόδους επιβολής καί εισπράξεως του φόρου καί ιδίως καθεστώτα κατ' άποκοπήν, χωρίς όμως νά δύναται νά προκύπτει μείωση του φόρου.

2. Μέχρι ένα χρονικό σημείο, τό όποιο θά αποφασισθεί όμοφώνως από τό Συμβούλιο, προτάσει τής Έπιτροπής, τό όποιο όμως δέν δύναται νά είναι μεταγενέστερο του χρόνου τής καταργήσεως τών φορολογιών κατά τήν εισαγωγή καί τής μή φορολογίας ή επιστροφής τών φόρων κατά τήν εξαγωγή, στίς μεταξύ τών Κρατών μελών συναλλαγές:

α) Τά Κράτη μέλη, τά όποια έκαμαν χρήση τής δυνατότητος τής προβλεπομένης στό άρθρο 14 τής δεύτερας όδηγίας του Συμβουλίου τής 11ης Άπριλίου 1967 καί καθιέρωσαν άπαλλαγές ή προοδευτικές μειώσεις του φόρου, δύναται νά τίς διατηρήσουν, καθώς καί τόν τρόπο εφαρμογής τους, έφ' όσον είναι σύμφωνες μέ τό σύστημα του φόρου προστιθεμένης άξιας.

Τά Κράτη μέλη, τά όποια άπαλλάσσουν τούς ύποκειμένους στον φόρο, τών όποιών ό έτήσιος κύκλος εργασιών είναι κατώτερος του ποσού σέ έθνικό νόμισμα, τό όποιον άντιστοιχεί σέ 5 000 Ευρωπαϊκές λογιστικές μονάδες βάσει του συντελεστού μετατροπής κατά τήν ήμέρα εκδόσεως τής παρούσης όδηγίας, δύναται νά αύξήσουν τό άπαλλασσόμενο όριο μέχρι του ποσού τών 5 000 Ευρωπαϊκών λογιστικών μονάδων.

Τά Κράτη μέλη πού εφαρμόζουν προοδευτική μείωση του φόρου δέν δύναται νά αύξήσουν τό ανώτατο όριο τής μειώσεως αυτής ούτε νά καταστήσουν πιό ευνοϊκούς τούς όρους χορηγήσεως της.

β) Τά Κράτη μέλη, τά όποια δέν έκαμαν χρήση τής ευχερείας αυτής, δύναται νά άπαλλάσσουν τούς ύποκειμένους στον φόρο, τών όποιών ό έτήσιος κύκλος εργασιών ίσοϋται κατ' ανώτατο όριο μέ τό ποσό σέ έθνικό νόμισμα, τό όποιο άντιστοιχεί σέ 5 000 Ευρωπαϊκές λογιστικές μονάδες βάσει του συντελεστού μετατροπής κατά τήν ήμέρα εκδόσεως τής παρούσης όδηγίας. Δύναται δέ νά εφαρμόζουν, εάν συντρέχει λόγος, προοδευτική μείωση του φόρου για ύποκειμένους στον φόρο, τών

όποιών ό έτήσιος κύκλος εργασιών υπερβαίνει τό ανώτατο όριο πού όρισαν τά Κράτη αυτά για τήν εφαρμογή τής άπαλλαγής.

γ) Τά Κράτη μέλη, τά όποια άπαλλάσσουν τούς ύποκειμένους στον φόρο τών όποιών ό έτήσιος κύκλος εργασιών είναι ίσος ή ανώτερος από τό ποσό σέ έθνικό νόμισμα, τό όποιο άντιστοιχεί σέ 5 000 Ευρωπαϊκές λογιστικές μονάδες βάσει του συντελεστού μετατροπής κατά τήν ήμέρα εκδόσεως τής παρούσης όδηγίας, δύναται νά αύξήσουν τό ποσό αυτό για νά διατηρηθεί ή πραγματική του άξία.

3. Οί έννοιες τής άπαλλαγής καί τής προοδευτικής μειώσεως εφαρμόζονται επί παραδόσεων αγαθών καί παροχών ύπηρεσιών πού πραγματοποιούνται από τίς μικρές επιχειρήσεις.

Τά Κράτη μέλη έχουν τήν ευχέρεια νά εξαιρούν όρισμένες πράξεις από τό προβλεπόμενο ανωτέρω από τήν παράγραφο 2 καθεστώς. Έν πάση περιπτώσει ή παράγραφος 2 δέν εφαρμόζεται στίς πράξεις πού αναφέρονται στό άρθρο 4 παράγραφος 3.

4. Ό κύκλος εργασιών πού λαμβάνεται υπόψη για τήν εφαρμογή τής παραγράφου 2 άποτελείται από τό ποσό, έκτός φόρου προστιθεμένης άξιας, τών παραδόσεων αγαθών καί παροχών ύπηρεσιών, τών όρισμένων στα άρθρα 5 καί 6, κατά τό μέτρο πού ύπόκεινται στον φόρο, περιλαμβανομένων καί τών πράξεων πού άπαλλάσσονται μέ επιστροφή τών φόρων πού κατεβλήθησαν κατά τό προηγούμενο στάδιο σύμφωνα μέ τό άρθρο 28 παράγραφος 2, καθώς καί από τό ποσό τών άπαλλασσόμενων πράξεων δύναμει του άρθρου 15 καί επίσης από τό ποσό τών πράξεων επί άκινήτων, τών χρηματοδοτικών πράξεων πού αναφέρονται στό άρθρο 13 υπό Β περίπτωση δ), καί τών παροχών τών ασφαλιστικών επιχειρήσεων, έκτός εάν οί πράξεις αυτές είναι παρεπομένου χαρακτήρος.

Έν τούτοις, οί μεταβιβάσεις ένσωμάτων ή άύλων αγαθών επενδύσεως τής επιχειρήσεως, δέν λαμβάνονται υπόψη για τόν προσδιορισμό του κύκλου εργασιών.

5. Οί ύποκειμένοι στον φόρο πού άπολαύουν τής ανωτέρω άπαλλαγής, δέν έχουν τό δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου σύμφωνα μέ τό άρθρο 17 ούτε τό δικαίωμα άναγραφής του στα τιμολόγια τους ή σέ κάθε άλλο έγγραφο πού έπέχει θέση τιμολογίου.

6. Οί ύποκειμένοι στον φόρο πού δικαιούνται τήν ανωτέρω άπαλλαγή, δύναται νά προτιμήσουν είτε τό κανονικό καθεστώς εφαρμογής του φόρου προστιθεμένης άξιας είτε τήν εφαρμογή τών άπλοποιημένων μεθόδων πού προβλέπονται από τήν παράγραφο 1. Στην περίπτωση αυτή άπολαύουν τών προοδευτικών μειώσεων του φόρου, οί όποιες προβλέπονται ένδεχομένως από τήν έθνική τους νομοθεσία.

7. Οί ύποκειμένοι στον φόρο, οί όποιοι άπολαύουν τής προοδευτικής μειώσεως, θεωρούνται ως ύπαγόμενοι στό κανονικό καθεστώς του φόρου προστιθεμένης

ἀξίας, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 1.

8. Ἀνά τετραετία καί γιά πρώτη φορά τήν 1η Ἰανουαρίου 1982, ἡ Ἐπιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεων μέ τά Κράτη μέλη, ὑποβάλλει ἔκθεση στό Συμβούλιο περί τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ ἔκθεση αὐτή συνοδεύεται, ἐφ' ὅσον συντρέχει λόγος καί λαμβάνοντας ὑπόψη τήν ἀνάγκη ἐξασφάλισης τῆς προοδευτικῆς συγκλίσεως τῶν ἐθνικῶν ρυθμίσεων, ἀπό προτάσεις οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται:

- α) στήν βελτίωση τοῦ εἰδικοῦ καθεστῶτος τῶν μικρῶν ἐπιχειρήσεων·
- β) στήν προσαρμογή τῶν ἐθνικῶν καθεστῶτων σχετικά μέ τίς ἀνωτέρω ἀπαλλαγές καί τίς προοδευτικές μειώσεις τοῦ φόρου προστιθεμένης ἀξίας·
- γ) στήν προσαρμογή τοῦ ἀναφερομένου στήν παράγραφο 2 ὁρίου τῶν 5 000 Εὐρωπαϊκῶν λογιστικῶν μονάδων.

9. Τό Συμβούλιο θά ἀποφασίσει σέ εὐθετο χρόνο, ἔάν, γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ σκοποῦ τοῦ προβλεπόμενου στό ἄρθρο τῆς ἀπό 11ης Ἀπριλίου 1967 πρώτης ὁδηγίας, ἀπαιτεῖται ἡ καθιέρωση εἰδικοῦ καθεστῶτος γιά τίς μικρές ἐπιχειρήσεις καί, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωση, θά ἀποφασίσει ἐπί τῶν ὁρίων καί τῶν κοινῶν προϋποθέσεων ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν λόγω καθεστῶτος. Μέχρι τήν καθιέρωση τοῦ καθεστῶτος αὐτοῦ, τά Κράτη μέλη δύνανται νά διατηροῦν τά εἰδικά καθεστῶτα τους καί νά τά ἐφαρμόζουν σύμφωνα μέ τό παρόν ἄρθρο καί τίς μεταγενέστερες πράξεις τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρο 25

Κοινό κατ' ἀποκοπήν καθεστῶς γεωργῶν

1. -Τά Κράτη μέλη ἔχουν τήν εὐχέρεια νά ἐφαρμόζουν γιά τοὺς γεωργούς, ἡ ὑπαγωγή τῶν ὁποίων στό κανονικό καθεστῶς τοῦ φόρου προστιθεμένης ἀξίας ἢ, ἐνδεχομένως, στό προβλεπόμενο ἀπό τό ἄρθρο 24 ἀπλοποιημένο καθεστῶς θά προσέκρουε σέ δυσχέρειες, ἕνα κατ' ἀποκοπήν καθεστῶς, τό ὁποῖο ἀποσκοπεῖ στόν συμψηφισμό τῆς ἐπιβαρύνσεως μέ τόν φόρο προστιθεμένης ἀξίας, ὁ ὁποῖος καταβάλλεται γιά τίς ἀγορές ἀγαθῶν καί ὑπηρεσιῶν τῶν κατ' ἀποκοπήν γεωργῶν, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωροῦνται ὡς:

- «γεωργός»: ὁ ὑποκείμενος στόν φόρο, ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ τήν δραστηριότητά του στό πλαίσιο μιᾶς ἀπό τίς κατωτέρω ὀριζόμενες ἐκμεταλλεύσεις,
- «γεωργική, δασοκομική ἢ ἀλιευτική ἐκμετάλ-
- «λευση»: οἱ ἐκμεταλλεύσεις, οἱ ὁποῖες θεωροῦνται

ὡς ἐκμεταλλεύσεις αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἀπό κάθε Κράτος μέλος στό πλαίσιο τῶν ἀπαριθμουμένων στό παράρτημα Α παραγωγικῶν δραστηριοτήτων,

- «γεωργός κατ' ἀποκοπήν»: ὁ γεωργός, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐφαρμόζεται τό προβλεπόμενο κατωτέρω ἀπό τίς παραγράφους 3 καί ἐπόμενες, κατ' ἀποκοπήν καθεστῶς,
- «γεωργικά προϊόντα»: τά ἀγαθὰ πού προκύπτουν ἀπό τίς ἀπαριθμούμενες στό παράρτημα Α δραστηριότητες καί πού παράγονται ἀπό τίς γεωργικές, δασοκομικές ἢ ἀλιευτικές ἐκμεταλλεύσεις κάθε Κράτους μέλους,
- «γεωργικές ὑπηρεσίες»: οἱ ἀπαριθμούμενες στό παράρτημα Β ὑπηρεσίες πού παρέχονται ἀπό γεωργό μέ τήν χρησιμοποίηση τῶν μέσων πού διαθέτει σέ ἐργατικό δυναμικό ἢ/καί τοῦ συνήθους ἐξοπλισμοῦ τῆς ἀγροτικῆς, δασοκομικῆς ἢ ἀλιευτικῆς ἐκμεταλλεύσεώς του,
- «ἐπιβάρυνση μέ τόν προηγουμένως καταβληθέντα φόρο προστιθεμένης ἀξίας»: ἡ συνολική ἐπιβάρυνση μέ φόρο προστιθεμένης ἀξίας τῶν ἀγαθῶν καί τῶν ὑπηρεσιῶν πού ἀγοράσθηκαν ἀπό τό σύνολο τῶν ὑπαγομένων στό κατ' ἀποκοπήν καθεστῶς γεωργικῶν, δασοκομικῶν καί ἀλιευτικῶν ἐκμεταλλεύσεων, ἐφ' ὅσον ὁ φόρος αὐτός θά ἦταν δυνατό νά ἐκπεσθεῖ σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 17 στήν περίπτωση γεωργοῦ ὑπαγομένου στό κανονικό καθεστῶς ἐφαρμογῆς τοῦ φόρου προστιθεμένης ἀξίας,
- «κατ' ἀποκοπήν ποσοστά συμψηφισμοῦ»: τά ποσοστά τά καθοριζόμενα ἀπό τά Κράτη μέλη, σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 3, τά ὁποῖα ἐφαρμόζονται στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 5, γιά νά δύνανται οἱ κατ' ἀποκοπήν γεωργοί νά τυγχάνουν τοῦ κατ' ἀποκοπήν συμψηφισμοῦ τῆς ἐπιβαρύνσεως μέ τόν προηγουμένως καταβληθέντα φόρο προστιθεμένης ἀξίας,
- «κατ' ἀποκοπήν συμψηφισμός»: τό ποσό πού προκύπτει ἀπό τήν ἐφαρμογή τοῦ ἀναφερομένου στήν παράγραφο 3 κατ' ἀποκοπήν ποσοστοῦ συμψηφισμοῦ στόν κύκλο ἐργασιῶν τοῦ κατ' ἀποκοπήν γεωργοῦ, στίς προβλεπόμενες ἀπό τήν παράγραφο 5 περιπτώσεις.

3. Τά Κράτη μέλη καθορίζουν, ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη, κατ' ἀποκοπήν ποσοστά συμψηφισμοῦ, τά ὁποῖα κοινοποιοῦν στήν Ἐπιτροπή πρὶν αὐτά τεθοῦν σέ ἐφαρμογή. Τά ποσοστά αὐτά καθορίζονται βάσει μακροοικονομικῶν δεδομένων τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν, ἀναφερομένων μόνο στοὺς κατ' ἀποκοπήν γεωργούς. Δέν ἐπιτρέπεται τά ποσοστά αὐτά νά ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τήν ἐπιστροφή στό σύνολο τῶν κατ' ἀποκοπήν γεωργῶν ποσῶν, πού ὑπερβαίνουν τίς ἐπιβαρύνσεις μέ τόν προηγουμένως καταβληθέντα φόρο προστιθεμένης ἀξίας. Τά Κράτη μέλη δύνανται νά μειώνουν τά ποσοστά αὐτά μέχρι μηδενισμοῦ τους. Τά ποσοστά δύνανται νά στρογγυλοποιοῦνται στό πρὸς τά κάτω ἢ πρὸς τά ἄνω ἡμισυ μονάδος.

Τά Κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να καθορίζουν κατ' αποκοπήν ποσοστά συμψηφισμού διαφορετικά για τήν δασοκομία, τούς διάφορους κλάδους τής γεωργίας και τήν αλιεία.

4. Τά Κράτη μέλη δύνανται να απαλλάσσουν τούς κατ' αποκοπήν γεωργούς από τίσ υποχρεώσεις πού βαρύνουν τούς υποκειμένους στόν φόρο δυνάμει του άρθρου 22.

5. Τά προβλεπόμενα ανωτέρω από τήν παράγραφο 3 κατ' αποκοπήν ποσοστά εφαρμόζονται στήν τιμή άνευ φόρου τών γεωργικών προϊόντων πού παρεδόθησαν από τούς κατ' αποκοπήν γεωργούς σέ άλλους υποκειμένους στόν φόρο, πλην τών κατ' αποκοπήν γεωργών και τών γεωργικών υπηρεσιών πού παρεσχέθησαν από τούς κατ' αποκοπήν γεωργούς σέ άλλους υποκειμένους στόν φόρο, πλην τών κατ' αποκοπήν γεωργών. Μέ τόν συμψηφισμό αυτό αποκλείεται κάθε άλλη μορφή έκπτώσεως.

6. Τά Κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να όρίζουν ότι ή καταβολή τών ποσών του κατ' αποκοπήν συμψηφισμού πραγματοποιείται:

α) είτε από τόν υποκείμενο στόν φόρο άγοραστή ή λήπτη στήν περίπτωση αυτήν ό υποκείμενος στόν φόρο άγοραστής ή λήπτης έχει τό δικαίωμα, σύμφωνα μέ τούς καθοριζόμενους από τά Κράτη μέλη τρόπους, να εκπίπτει από τόν όφειλόμενο φόρο προστιθεμένης άξίας τό ποσό του κατ' αποκοπήν συμψηφισμού, τό όποιο κατέβαλε στούς κατ' αποκοπήν γεωργούς

β) είτε από τήν δημόσια αρχή.

7. Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τά κατάλληλα μέτρα για τόν αποτελεσματικό έλεγχο τής καταβολής τών κατ' αποκοπήν συμψηφισμών στούς κατ' αποκοπήν γεωργούς.

8. Για τίσ παραδόσεις γεωργικών προϊόντων και παροχές γεωργικών υπηρεσιών, πλην τών αναφερομένων ανωτέρω στήν παράγραφο 5, ή καταβολή τών κατ' αποκοπήν συμψηφισμών θεωρείται ότι γίνεται από τόν άγοραστή ή τόν λήπτη.

9. Κάθε Κράτος μέλος έχει τήν ευχέρεια να εξαιρεί από τό κατ' αποκοπήν καθεστώς όρισμένες κατηγορίες γεωργών, καθώς και τούς γεωργούς, για τούς όποιους ή εφαρμογή του κανονικού καθεστώτος του φόρου προστιθεμένης άξίας ή, ένδεχομένως, του προβλεπόμενου στο άρθρο 24 παράγραφος 1 άπλοποιημένου καθεστώτος, δέν παρουσιάζει δυσχέρειες διοικητικής φύσεως.

10. Κάθε κατ' αποκοπήν γεωργός έχει τό δικαίωμα να επιλέγει τήν υπαγωγή στο κανονικό καθεστώς του φόρου προστιθεμένης άξίας ή, ένδεχομένως, στο προβλεπόμενο στο άρθρο 24 παράγραφος 1, άπλοποιημένο καθεστώς, σύμφωνα μέ τούς καθοριζόμενους από κάθε Κράτος μέλος όρους και λεπτομέρειες.

11. Πρίν από τό τέλος του πέμπτου έτους από τήν έναρξη ισχύος τής παρούσης οδηγίας, ή Έπιτροπή

υποβάλλει στο Συμβούλιο νέες προτάσεις ως προς τήν εφαρμογή του φόρου προστιθεμένης άξίας στίς πράξεις πού αναφέρονται στα γεωργικά προϊόντα και στίς γεωργικές υπηρεσίες.

12. "Όταν τά Κράτη μέλη κάνουν χρήση τής προβλεπόμενης από τό παρόν άρθρο ευχερείας, καθορίζουν, έν όψει τής εφαρμογής του καθεστώτος τών ιδίων πόρων, τήν ομοιόμορφη βάση του φόρου προστιθεμένης άξίας, εφαρμόζοντας τήν κοινή μέθοδο ύπολογισμού του παραρτήματος Γ.

Άρθρο 26

Ειδικό καθεστώς τών πρακτορείων ταξιδίων

1. Τά Κράτη μέλη επιβάλλουν φόρο προστιθεμένης άξίας στίς πράξεις τών πρακτορείων ταξιδίων σύμφωνα μέ τό παρόν άρθρο, κατά τό μέτρο πού τά πρακτορεία αυτά ενεργούν ιδίω όνόματι έναντι τών ταξιδιωτών και έφ' όσον χρησιμοποιούν, για τήν πραγματοποίηση του ταξιδίου, παραδόσεις άγάθων και παροχές υπηρεσιών άλλων υποκειμένων στόν φόρο. Τό παρόν άρθρο δέν εφαρμόζεται στα πρακτορεία ταξιδίων, τά όποια ενεργούν αποκλειστικά ως μεσολαβητές και για τά όποια εφαρμόζεται τό άρθρο 11 υπό Α παράγραφος 3 περίπτωση γ). Θεωρούνται, επίσης, κατά τήν έννοια του παρόντος άρθρου, ως πρακτορεία ταξιδίων οι όργανωτές περιηγήσεων.

2. Οί πράξεις πού πραγματοποιούνται από τό πρακτορείο για τήν εκτέλεση του ταξιδίου, θεωρούνται ως μία ένιαία παρογή υπηρεσίας από τό πρακτορείο ταξιδίων προς τόν ταξιδιώτη. Η παροχή αυτή φορολογείται στο Κράτος μέλος, στο όποιο τό πρακτορείο ταξιδίων έχει τήν έδρα τής οικονομικής του δραστηριότητας ή μόνημ έγκατάσταση, από τήν όποια ένήργησε τήν παροχή τών υπηρεσιών. Για τήν έν λόγω παροχή υπηρεσιών θεωρείται ως βάση έπιβολής του φόρου και τιμή άνευ φόρου, κατά τήν έννοια του άρθρου 22 παράγραφος 3 περίπτωση β) τό περιθώριο κέρδους του πρακτορείου ταξιδίων, δηλαδή ή διαφορά μεταξύ του συνολικού καταβλητέου από τόν ταξιδιώτη ποσού άνευ φόρου προστιθεμένης άξίας και του πραγματικού κόστους μέ τό όποιο επιβαρύνεται τό πρακτορείο ταξιδίων για παραδόσεις και παροχές υπηρεσιών από άλλους υποκειμένους στόν φόρο, κατά τό μέτρο πού ό ταξιδιώτης έχει άμεσο όφελος από τίσ πράξεις αυτές.

3. Άν οι πράξεις, τίσ όποιες τό πρακτορείο ταξιδίων αναθέτει σέ άλλους υποκειμένους στόν φόρο, πραγματοποιούνται από τούς τελευταίους εκτός τής Κοινότητας, ή παροχή υπηρεσιών του πρακτορείου εξομοιούται προς δραστηριότητα μεσολαβούντος προσώπου, απαλλασσομένη σύμφωνα μέ τό άρθρο 15 περίπτωση 14. Άν οι πράξεις αυτές πραγματοποιούνται τόσο έντός, όσο και εκτός τής Κοινότητας, πρέπει να θεωρείται ως απαλλασσόμενο μόνο τό μέρος τής παροχής υπηρεσιών του πρακτορείου ταξιδίων, τό όποιο άφορά τίσ πραγματοποιηθείσες εκτός τής Κοινότητας πράξεις.

4. Τά ποσά του φόρου προστιθεμένης αξίας, μέ τά όποία επιβαρύνεται τό πρακτορείο ταξιδιών από άλλους ύποκειμένους στόν φόρο γιά τίς προβλεπόμενες-άνωτέρω από τήν παράγραφο 2 πράξεις πού παρέχουν άμεσο όφελος στόν ταξιδιώτη, δέν εκπίπτονται ούτε επιστρέφονται σέ όποιοδήποτε Κράτος μέλος.

ΤΙΤΛΟΣ XV

ΜΕΤΡΑ ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Άρθρο 27

1. Τό Συμβούλιο δύναται προτάσει τής Έπιτροπής, νά επιτρέπει όμοφώνως, σέ κάθε Κράτος μέλος τήν λήψη ειδικών μέτρων, κατά παρέκκλιση από τήν παρούσα όδηγία, μέ σκοπό τήν άπλοποίηση τής εισπράξεως του φόρου ή τήν άποτροπή όρισμένων περιπτώσεων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής. Τά προοριζόμενα γιά άπλοποίηση τής εισπράξεως του φόρου μέτρα δέν επιτρέπεται νά επηρεάζουν, παρά μόνο κατά τρόπο άμελητέο, τό ποσό του όφειλομένου φόρου στό στάδιο τής τελικής καταναλώσεως.

2. Τό Κράτος μέλος πού επιθυμεί νά λάβει τά αναφερόμενα στήν παράγραφο 1 μέτρα, φέρει τό ζήτημα στήν Έπιτροπή καί παρέχει σέ αυτήν κάθε στοιχείο χρήσιμο γιά τήν εκτίμηση του θέματος.

3. Η Έπιτροπή ενημερώνει σχετικώς τά λοιπά Κράτη μέλη έντός προθεσμίας ενός μηνός.

4. Η άπόφαση του Συμβουλίου θεωρείται ότι έχει ληφθεί, έφ' όσον έντός διμήνου από τής αναφερομένης στήν παράγραφο 3 ένδημέσεως, ούτε ή Έπιτροπή, ούτε Κράτος μέλος, ζητήσει νά επιληφθεί τής ύποθέσεως τό Συμβούλιο.

5. Τά Κράτη μέλη, τά όποία εφαρμόζουν κατά τήν 1ην Ιανουαρίου 1977 ειδικά μέτρα, όπως τά αναφερόμενα άνωτέρω στή παράγραφο 1, δύνανται νά τά διατηρήσουν, υπό τόν όρο ότι τά κοινοποιήσουν στήν Έπιτροπή πρό τής 1ης Ιανουαρίου 1978 καί μέ τήν επιφύλαξη ότι, προκειμένου περί μέτρων προοριζόμενων γιά τήν άπλοποίηση τής εισπράξεως του φόρου, τά μέτρα αυτά είναι σύμφωνα προς τό κριτήριο τό τιθέμενο στήν παράγραφο 1.

ΤΙΤΛΟΣ XVI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 28

1. Οί διατάξεις, οί όποιες έχουν ένδεχομένως τεθεί σέ ισχύ από τά Κράτη μέλη στό πλαίσιο τής ευχερείας πού προβλέπεται στίς τέσσερις πρώτες περιπτώσεις του άρθρου 17 τής δευτέρας όδηγίας του Συμβουλίου τής 11ης Απριλίου 1967, παύουν νά εφαρμόζονται σέ καθένα από τά ένδιαφερόμενα Κράτη μέλη από τήν

άντίστοιχη ήμερομηνία έναρξεως τής ισχύος των διατάξεων του άρθρου 1 παράγραφος δευτέρα τής παρούσης όδηγίας.

2. Οί μειωμένοι συντελεστές καί οί άπαλλαγές μέ επιστροφή των καταβληθέντων κατά τό προηγούμενο στάδιο φόρων, πού ύφίστανται τήν 31η Δεκεμβρίου 1975 καί άνταποκρίνονται στά κριτήρια, τά αναφερόμενα στήν τελευταία περίπτωση του άρθρου 17 τής δευτέρας όδηγίας του Συμβουλίου τής 11ης Απριλίου 1967, δύνανται νά διατηρηθούν μέχρι μιá ήμερομηνία πού θά καθορισθεί όμοφώνως από τό Συμβούλιο, προτάσει τής Έπιτροπής, ή όποία όμως δέν δύναται νά είναι μεταγενέστερη τής ήμερομηνίας καταργήσεως των φορολογιών κατά τήν εισαγωγή καί τής μή φορολογίας ή επιστροφής των φόρων κατά τήν έξαγωγή στίς μεταξύ των Κρατών μελών συναλλαγές. Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά κατάλληλα μέτρα γιά τήν εξασφάλιση τής δηλώσεως από τούς ύποκειμένους στόν φόρο των στοιχείων πού απαιτούνται γιά τόν προσδιορισμό των ίδιων πόρων, των αναγομένων στίς πράξεις αυτές.

Τό Συμβούλιο προβαίνει άνά πενταετία, βάσει εκθέσεως τής Έπιτροπής, σέ επανεξέταση των αναφερομένων άνωτέρω μειωμένων συντελεστών καί άπαλλαγών καί, κατά περίπτωση, εκδίδει όμοφώνως, προτάσει τής Έπιτροπής, τίς αναγκαίες διατάξεις προς εξασφάλιση τής προοδευτικής καταργήσεώς τους.

3. Κατά τήν διάρκεια τής προβλεπομένης στήν παράγραφο 4 μεταβατικής περιόδου τά Κράτη μέλη δύνανται:

- α) νά συνεχίσουν νά επιβάλλουν φόρο επί πράξεων άπαλλασσομένων δυνάμει των άρθρων 13 ή 15 καί των όποιων ό πίνακας παρατίθεται στό παράρτημα Ε
- β) νά συνεχίσουν νά άπαλλάσσουν από τόν φόρο τίς άπαραριθμούμενες στό παράρτημα ΣΤ πράξεις υπό τίς ύφιστάμενες στό Κράτος μέλος προϋποθέσεις
- γ) νά παρέχουν στους ύποκειμένους στόν φόρο τήν ευχέρεια επιλογής τής φορολογήσεως των άπαλλασσομένων πράξεων υπό τίς όριζόμενες στό παράρτημα Ζ προϋποθέσεις
- δ) νά συνεχίσουν νά εφαρμόζουν διατάξεις κατά παρέκκλιση από τήν προβλεπομένη στό άρθρο 18 παράγραφος 2 έδάφιο πρώτο, άρχή τής άμέσου εκπτώσεως
- ε) νά συνεχίσουν νά εφαρμόζουν διατάξεις κατά παρέκκλιση από τό άρθρο 5 παράγραφος 4 περίπτωση γ), τό άρθρο 6 παράγραφος 4 καί τό άρθρο 11 υπό Α παράγραφος 3 περίπτωση γ)
- στ) νά όρίσουν ότι γιά τίς παραδόσεις κτιρίων καί γηπέδων προς οικοδόμηση, αγοραζόμενων προς τόν σκοπό μεταπωλήσεώς τους από ύποκείμενο στόν φόρο πού δέν είχε δικαίωμα προς έκπτωση κατά τήν αγορά, βάση επιβολής του φόρου είναι ή διαφορά μεταξύ τής τιμής πωλήσεως καί τής τιμής αγοράς

ζ) κατά παρέκκλιση ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 παράγραφος 3 καὶ τοῦ ἄρθρου 26 παράγραφος 3, νά συνεχίσουν νά ἀπαλλάσσουν, χωρὶς δικαίωμα ἐκπτώσεως τῶν προηγουμένως καταβληθέντων φόρων, τὶς προβλεπόμενες ἀπὸ τὸ ἄρθρο 26 παράγραφος 3 παροχές ὑπηρεσιῶν τῶν πρακτορείων ταξιδίων. Ἡ παρέκκλιση αὐτὴ ἐφαρμόζεται ἐπίσης στὰ πρακτορεῖα ταξιδίων, τὰ ὁποῖα ἐνεργοῦν ἐπ' ὀνόματι καὶ γιὰ λογαριασμό τοῦ ταξιδιώτου.

4. Ἡ μεταβατικὴ περίοδος ὁρίζεται ἀρχικὰ γιὰ μία πενταετία πού ἀρχίζει τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1978. Τό ἀργότερο ἕξ μῆνες πρὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου αὐτῆς, μεταγενέστερα δὲ μόνο ὅταν εἶναι ἀνάγκη, τὸ Συμβούλιο, βάσει ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, θά ἐπανεξετάσει τὴν κατάσταση ὅσον ἀφορᾷ τὶς ἀπαριθμούμενες στὴν παράγραφο 2 παρεκκλίσεις καὶ θά ἀποφασίσαι ὁμοφώνως, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, γιὰ τὴν ἐνδεχόμενη κατάργηση ὁρισμένων ἀπὸ τὶς παρεκκλίσεις αὐτές ἢ τοῦ συνόλου αὐτῶν.

5. Μετὰ τὸ πέρας τῆς μεταβατικῆς περιόδου οἱ μεταφορές προσώπων θά φορολογοῦνται στὴν χώρα ἀναχωρήσεως γιὰ τὴν πραγματοποιουμένη στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Κοινότητος διαδρομῇ, κατὰ τρόπο πού θά καθορισθεῖ ὁμοφώνως ἀπὸ τὸ Συμβούλιο, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς.

ΤΙΤΛΟΣ XVII

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ

Ἄρθρο 29

1. Συνιστᾶται Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ Φόρου Προστιθεμένης Ἀξίας, ἢ ὁποία καλεῖται στὸ ἑξῆς «ἐπιτροπὴ».

2. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν Κρατῶν μελῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ προεδρεύεται ἀπὸ ἀντιπρόσωπο τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ γραμματεία τῆς ἐπιτροπῆς ἐξασφαλίζεται ἀπὸ τὶς ὑπηρεσίες τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ καταρτίζει τὸν κανονισμό τῆς.

4. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ σημεῖα πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο διαβουλεύσεων δυνάμει τῆς παρούσης ὁδηγίας, ἡ ἐπιτροπὴ ἐξετάζει τὰ ζητήματα πού τῆς ὑποβάλλει ὁ πρὸεδρος τῆς, εἴτε μέ δικῆς του πρωτοβουλίας εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀντιπροσώπου Κράτους μέλους, σχετικὰ μέ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν κοινοτικῶν διατάξεων περὶ φόρου προστιθεμένης ἀξίας.

ΤΙΤΛΟΣ XVIII

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 30

Διεθνεῖς συμφωνίες

Τὸ Συμβούλιο δύναται προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς νά ἐπιτρέπει ὁμοφώνως, σέ κάθε Κράτος μέλος νά συνάπτει μέ τρίτη χώρα ἢ μέ διεθνή ὄργανισμό συμφωνία πού δύναται νά περιέχει παρεκκλίσεις ἀπὸ τὴν παρούσα ὁδηγία. Τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖο ἐπιθυμεῖ νά συνάψει μιά τέτοια συμφωνία, φέρει τὸ ζήτημα στὴν Ἐπιτροπὴ καὶ παρέχει ὅλα τὰ στοιχεῖα, πού ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ἐκτίμηση τοῦ θέματος. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνημερώνει σχετικῶς τὰ ἄλλα Κράτη μέλη ἐντὸς προθεσμίας ἐνός μηνός.

Ἡ ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου θεωρεῖται ὅτι ἔχει ληφθεῖ ἂν, ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς προβλεπόμενης ἀνωτέρω στὴν πρώτη παράγραφο ἐνημερώσεως, ἡ ὑπόθεση δέν συζητηθεῖ ἀπὸ τὸ Συμβούλιο.

Ἄρθρο 31

Λογιστικὴ μονάδα

1. Ἡ λογιστικὴ μονάδα πού χρησιμοποιεῖται στὴν παρούσα ὁδηγία, εἶναι ἡ Εὐρωπαϊκὴ λογιστικὴ μονάδα («ΕΛΜ»), ὅπως ὁρίζεται ἀπὸ τὴν ἀπόφαση 75/250/ΕΟΚ ⁽¹⁾.

2. Κατὰ τὴν μετατροπὴ τῆς λογιστικῆς αὐτῆς μονάδος σέ ἔθνικα νομίσματα, τὰ Κράτη μέλη δύνανται νά στρογγυλοποιοῦν μέχρι 10 % πρὸς τὰ ἄνω ἢ πρὸς τὰ κάτω, τὰ ποσὰ πού προκύπτουν ἀπὸ τὴν μετατροπὴ αὐτῇ.

Ἄρθρο 32

Μεταχειρισμένα ἀντικείμενα

Τὸ Συμβούλιο, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, θά θεσπίσει ὁμοφώνως, πρὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1977, τὸ κοινοτικό καθεστὼς φορολογίας τῶν μεταχειρισμένων ἀντικειμένων, καθὼς καὶ τῶν ἀντικειμένων τέχνης, ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων καὶ τῶν ἀντικειμένων γιὰ συλλογές.

Μέχρι νά τεθεῖ σέ ἐφαρμογὴ τὸ κοινοτικό αὐτὸ καθεστὼς, τὰ Κράτη μέλη, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν χρόνον ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης ὁδηγίας ἐφαρμόζουν εἰδικὸ καθεστὼς γιὰ τὰ ἀνωτέρω ἀντικείμενα, δύνανται νά διατηρήσουν τὸ καθεστὼς αὐτό.

⁽¹⁾ ΕΕ ἀριθ. Ν 104 τῆς 24. 4. 1975, σ. 35.

Άρθρο 33

Με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, οι διατάξεις της παρούσης οδηγίας δέν εμποδίζουν την διατήρηση ή την επιβολή από Κράτος μέλος φόρων επί των συμβάσεων ασφάλισης και επί των παιγνίων και στοιχημάτων, ειδικών φόρων καταναλώσεως, δικαιωμάτων έγγραφης ή καταχωρίσεως και γενικότερα κάθε φόρου, δικαιώματος ή τέλους, μη έχοντος τον χαρακτήρα φόρου επί του κύκλου εργασιών.

ΤΙΤΛΟΣ XIX

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34

Η Έπιτροπή, αφού διαβουλευθεί με τα Κράτη μέλη, υποβάλλει στο Συμβούλιο, για πρώτη φορά την 1ην Ιανουαρίου 1982, κατόπιν δε ανά διετία, έκθεση επί της λειτουργίας του κοινού συστήματος του φόρου προστιθεμένης αξίας στα Κράτη μέλη. Η έκθεση αυτή διαβιβάζεται από το Συμβούλιο στην Συνέλευση.

Άρθρο 35

Τό Συμβούλιο, προς τό συμφέρον της κοινής αγοράς, εκδίδει ομοφώνως, στον κατάλληλο χρόνο προτάσει της Έπιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με την Συνέλευση και την Οικονομική και Κοινωνική Έπιτροπή, τις κατάλληλες οδηγίες με σκοπό την συμπλήρωση του κοινού συστήματος φόρου προστιθεμένης αξίας και ιδίως τον προοδευτικό περιορισμό ή

τήν κατάργηση των ληφθέντων από τά Κράτη μέλη μέτρων κατά παρέκκλιση από τό σύστημα αυτό, για νά επιτευχθεί σύγκλιση των έθνικών συστημάτων φόρου προστιθεμένης αξίας και νά προετοιμασθεί, με τόν τρόπο αυτό, ή πραγματοποίηση του σκοπού πού αναφέρεται στό άρθρο 4 της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου της 11ης Απριλίου 1967.

Άρθρο 36

Τό άρθρο 2 παράγραφος τετάρτη και τό άρθρο 5 της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου της 11ης Απριλίου 1967 καταργούνται.

Άρθρο 37

Η δευτέρα οδηγία του Συμβουλίου της 11ης Απριλίου 1967 παύει νά ισχύει σέ κάθε Κράτος μέλος από την έναρξη εφαρμογής της παρούσης οδηγίας.

Άρθρο 38

Η παρούσα οδηγία άπευθύνεται στα Κράτη μέλη.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 17 Μαΐου 1977.

Γιά τό Συμβούλιο

ό Πρόεδρος

J. SILKIN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

I. Η ΚΥΡΙΩΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

1. γενική γεωργία, περιλαμβανομένης και της άμπελουργίας
2. καλλιέργεια όπωροφόρων δένδρων (περιλαμβανομένης και καλλιέργειας έλαιοδένδρων) και καλλιέργεια κηπευτικών, άνθοκομικών και διακοσμητικών φυτών, έστω και σέ θερμοκήπια
3. παραγωγή μανιταριών και μπαχαρικών, παραγωγή σπόρων προς σπορά και φυτών προς φύτευση έκμετάλλευση φυτωρίων.

II. ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

1. κτηνοτροφία
2. πτηνοτροφία
3. κονικλοτροφία
4. μελισσοκομία
5. μεταξοσκωληκοτροφία
6. σαλγκαροτροφία.

III. ΔΑΣΟΚΟΜΙΑ

IV. ΑΛΙΕΙΑ

1. αλιεία γλυκού ύδατος
2. ιχθυοτροφία
3. καλλιέργεια μυδιών, στρειδιών και λοιπών μαλακίων και μαλακοστράκων
4. βατραχοτροφία

V. Θεωρούνται επίσης ως δραστηριότητες γεωγικής παραγωγής οι μεταποιητικές δραστηριότητες, τις οποίες πραγματοποιεί ο γεωργός επί προϊόντων που προέρχονται κατά κύριο λόγο από την γεωργική του παραγωγή με μέσα χρησιμοποιούμενα κανονικώς στο πλαίσιο των γεωργικών, δασοκομικών ή αλιευτικών εκμεταλλεύσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΠΙΝΑΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Θεωρούνται ως παροχές γεωργικών υπηρεσιών οι υπηρεσίες που συμβάλλουν υπό κανονικές συνθήκες στην επίτευξη της γεωργικής παραγωγής και ιδίως:

- οι εργασίες καλλιέργειας, θερισμού, άλωνίσματος, δεματιάσματος, περισυλλογής και συγκομιδής, περιλαμβανομένων και της σποράς και φυτεύσεως,
- ή συσκευασία και οι εργασίες προπαρασκευής για την πώληση, όπως εργασίες ξηράνσεως, καθαρισμού, συνθλίψεως, απολυμάνσεως και ή έναπόθεση σε σιλό γεωργικών προϊόντων,
- ή αποθήκευση γεωργικών προϊόντων,
- ή φύλαξη, εκτροφή ή πάχυνση ζώων,
- ή μίσθωση για γεωργικούς σκοπούς μέσων χρησιμοποιούμενων κανονικώς στις γεωργικές, δασοκομικές ή αλιευτικές εκμεταλλεύσεις,
- ή τεχνική βοήθεια,
- ή καταστροφή επιβλαβών φυτών και ζώων, οι ψεκασμοί φυτών και εδάφους,
- ή εκμετάλλευση αρδευτικών και αποξηραντικών εγκαταστάσεων,
- ή κοπή δένδρων, ξύλων και άλλες δασοκομικές υπηρεσίες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ (1)

ΚΟΙΝΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

I. Για τον υπολογισμό της προστιθέμενης αξίας του συνόλου των γεωργικών, δασοκομικών και αλιευτικών εκμεταλλεύσεων, λαμβάνεται υπόψη η αξία άνευ προστιθέμενης αξίας:

(1) Οι δροι που χρησιμοποιούνται στο παρόν παράρτημα είναι οι χρησιμοποιούμενοι στους οικονομικούς λογαριασμούς γεωργίας της Στατιστικής Υπηρεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΣΥΕΚ).

1. της τελικής παραγωγής, περιλαμβανομένης της αυτοκαταναλώσεως των αναφερομένων κατωτέρω υπό IV και V κλάδων «γεωργικά προϊόντα και προϊόντα θήρας» και «ακατέργαστος ξυλεία», στα όποια προστίθενται τα προϊόντα των αναφερομένων υπό V του παραρτήματος Α μεταποιητικών δραστηριοτήτων
 2. της ένδιαμέσου καταναλώσεως που είναι αναγκαία για την επίτευξη της αναφερομένης υπό 1 παραγωγής
 3. των ακαθαρίστων επενδύσεων παγίου κεφαλαίου οι οποίες πραγματοποιούνται σε συνδυασμό με τις καθοριζόμενες στα παραρτήματα Α και Β δραστηριότητες.
- II. Προς καθορισμό των υποκειμένων στον φόρο προστιθεμένης αξίας εισροών, οι οποίες δημιουργούν δικαίωμα προς έκπτωση και των έκροών των κατ' αποκοπήν γεωργών, αφαιρούνται από τους έθνικούς λογαριασμούς οι εισροές και έκροές του αυτού είδους των υπαγομένων στο κανονικό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας γεωργών, λαμβανομένων υπόψη των ίδιων, όπως και στην παράγραφο I, στοιχείων.
- III. Η προστιθεμένη αξία των κατ' αποκοπήν γεωργών ισούται προς την διαφορά μεταξύ, αφ' ενός της κατά την παράγραφο I 1 αξίας της τελικής παραγωγής άνευ φόρου προστιθεμένης αξίας και, αφ' ετέρου, του ποσού της κατά την παράγραφο I 2 ένδιαμέσου καταναλώσεως, καθώς και των κατά την παράγραφο I 3 ακαθαρίστων επενδύσεων παγίου κεφαλαίου. Όλα τα στοιχεία αυτά αναφέρονται αποκλειστικά και μόνο στους κατ' αποκοπήν γεωργούς.

IV. ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΘΗΡΑΣ

Άριθ. κωδικοποίησης
της ΣΥΕΚ

Δημητριακά (πλήν όρυζης)

Σίτος και ζέα (EPÉAUTRE)

Σίτος μαλακός και ζέα

10.01.11 1
10.01.19 1

Χειμερινός σίτος (περιλαμβανομένης και ζέας)

—

Έαρινός σίτος

—

Σίτος σκληρός

10.01.51
10.01.59

Χειμερινός σίτος

—

Έαρινός σίτος

—

Σίκαλις και σμιγός

Σίκαλις

10.02.00

Χειμερινή σίκαλις

—

Έαρινή σίκαλις

—

Σμιγός

10.01.11 2
10.01.19 2

Κριθή

10.03.10
10.03.90

Χειμερινή κριθή

—

Έαρινή κριθή

—

Βρώμη και μίγματα θερινών δημητριακών

Βρώμη

10.04.10
10.04.90

Μίγματα θερινών δημητριακών

—

Άραβόσιτος (σπόρος)

10.05.10
10.05.92

Άλλα δημητριακά (πλήν όρυζης)

Φαγόπυρον το έδώδιμον

10.07.10

Κέγχρος

10.07.91

Σόργον

10.07.95

Κέγχρος ό μακρός

10.07.96

Δημητριακά μή κατονομαζόμενα άλλου (πλήν όρυζης)

10.07.99

	Αριθ. κωδικοποιήσεως της ΣΥΕΚ	
*Ορυζα μετά των άχυρων ή άναποφλοιώτη	10.06.11	
*Όσπρια ξηρά		
Πίσσα ξηρά καί για ζωτροφές	07.05.11	
Πίσσα ξηρά, εκτός από τά προοριζόμενα για ζωτροφές	—	
Πίσσα ξηρά (πλήν έρεβύνθων)	—	
Έρεβυνθοι	—	
Πίσσα για ζωτροφές	—	
Φασίολοι ξηροί, κονυιά καί φούλια		
Φασίολοι ξηροί	07.05.15	
Κονυιά καί φούλια	07.05.95	
Άλλα όσπρια ξηρά		
Φακαί	07.05.91	
Σπόροι βίκου	12.03.31	2
Σπόροι λουπίνου	12.03.49	2
Ξηρά όσπρια μή κατονομαζόμενα άλλου καί μίγ- ματα όσπρίων ξηρών μεταξύ των ή μέ δημητριακά	07.05.97	
Βοτανιζόμενα φυτά		
Γεώμηλα		
Γεώμηλα (έτερα των προς σποράν)		
Γεώμηλα πρώιμα	07.01.13	
	07.01.15	
Γεώμηλα μή πρώιμα	07.01.17	
	07.01.19	
Γεώμηλα προς σποράν	07.01.11	
Σακχαρότευτλα	12.04.11	
Τεύτλα για ζωτραφές γογγύλια Σουηδίας, καρόττα καί γογγύλια για ζωτροφές άλλα φυτά βοτανιζόμενα		
Τεύτλα για ζωτροφές		
Γογγύλια Σουηδίας, καρόττα καί γογγύλια για ζωτροφές	}	12.10.10
Γογγύλια Σουηδίας		
Καρόττα, γογγύλια για ζωτροφές		
Λάχανα για ζωτροφές	12.10.99	2
Άλλα φυτά βοτανιζόμενα		
Κολοκασία	07.06.10	
Γλυκοπατάται	07.06.50	
Φυτά βοτανιζόμενα μή κατονομαζόμενα άλλου	07.06.30	
	12.10.09	3
Βιομηχανικά φυτά		
Σπόροι καί καρποί έλαιώδεις (πλήν έλαιων)		
Κραμβόσπορος καί γογγυλόσπορος	12.01.91	
Χειμερινός κραμβόσπορος	—	
Θερινός κραμβόσπορος	—	
Έγγυλόσποροι άγριογογγύλης	—	
Έλιανθόσπορος	12.01.95	
Σπέρματα σόγιας	12.01.40	
Σπόρος κίκεως	12.01.50	
Λινόσπορος	12.01.61	
	12.01.69	

	Αριθ. κωδικοποίησης της ΣΥΕΚ	
Σπέρματα σησαμίου, καννάβεως, σινάπεως, μήκωνος		
Σπέρματα σησαμίου	12.01.97	
Σπέρματα καννάβεως	12.01.94	
Σπέρματα σινάπεως	12.01.92	
Σπέρματα μήκωνος	12.01.93	
Φυτά για την ύφαντουργία		
Λίνον	54.01.10	
Κάναβις	57.01.10	
Καπνός ακατέργαστος (περιλαμβανομένου και του αποξη- ρανθέντος)	24.01.10 24.01.90	
Λυκίσκος	12.06.00	
Άλλα βιομηχανικά φυτά		
Κιχώριον διά καφέ	12.05.00	
Φυτά για την ιατρική, την αρωματοποιία και για αρτύματα		
Κρόκος	09.10.31	
Κύμινον	07.01.82	
Φυτά για την ιατρική, την αρωματοποιία και για αρτύματα, μη κατονομαζόμενα άλλοι	09.09 (11-13-15-17-18) 09.10 (11-20-51-55-71) 12.07 (10-20-30-40-50- 60-70-80-91-99)	
Λαχανικά νωπά		
Λάχανα ἐδώδιμα		
Κουνουπίδια	07.01.21 07.01.22	
Άλλα λάχανα		
Λάχανα Βρυξελλών	07.01.26	
Λάχανα λευκά		
Λάχανα ἐρυθρά	07.01.23	
Λάχανα Σαβοΐας (ή Μιλάνου)	07.01.27	1
Λάχανα πράσινα		
Λάχανα μη κατονομαζόμενα άλλοι		
Λαχανικά φυλλώδη και βλαστώδη πλην των λαχάνων		
Σέλινα ἐν γένει	07.01.51 07.01.53 07.01.97	2
Πράσσα	07.01.68	
Μαρούλια	07.01.31 07.01.33	
Ραδίκια	07.01.36	1
Σπανάκια	07.01.29	
Σπαράγγια	07.01.71	
Ραδίκια (witloof endives)	07.01.34	
Άγκινάρες	07.01.73	
Άτερα λαχανικά φυλλώδη και βλαστώδη		
Σμύρνιον (mâche)	07.01.36	2
Άγκιναροειδή και άγριοαγγινάρες (cardes et cardons)	07.01.37	
Μάραθον	07.01.91	
Λάπαθον ή ρεβέντι	07.01.97	1
Κάρδαμον		
Μαϊντανός		
Μπρόκολα ραπανιών		
Λαχανικά φυλλώδη και βλαστώδη μη κατονομαζόμενα άλλοι		

	Αριθ. κωδικοποίησης της ΣΥΕΚ	
Λαχανικά καλλιεργούμενα για τόν καρπό		
Τομάτα	07.01.75 07.01.77	
Άγγούρια και άγγουράκια	07.01.83 07.01.85	
Πεπόνια	08.09.10	
Μελιτζάνες, κολοκύθια και κολοκυθάκια	07.01.95	
Πιπεριές	07.01.93	
Άλλα λαχανικά καλλιεργούμενα για τόν καρπό	07.01.97	3
Ρίζαι, βολβοί και κόνδυλοι		
Ραφανικράμβαι (choux-raves)	07.01.27	2
Γογγύλια ἐδώδιμα	}	
Καρόττα		
Σκόρδα		
Κρόμυα και άσκαλώνια	07.01	(62-63-66)
Τεύτλα ἐδώδιμα	}	
Τραγονωπάγωνες (salsifis)		
Έτεραι ρίζαι, βολβοί και κόνδυλοι (σχοινόπρασσον, ραφανίδες, ρέβες, ράφανοι ή ραπάνια)		
Λαχανικά λοβοφόρα		
Άρακας (μπιζέλια)	07.01.41 07.01.43	
Φασόλια	07.01.45 07.01.47	
Άλλα λαχανικά λοβοφόρα	07.01.49	
Μανιτάρια καλλιεργημένα	07.01.87	
Νωποί καρποί και όπωραι, περιλαμβανομένων τών ἐσπεριδοειδών (πλήν σταφυλών και ἐλαιών)		
Μήλα και άχλάδια ἐπιτραπέζια		
Μήλα ἐπιτραπέζια	08.06	(13-15-17)
Άχλάδια ἐπιτραπέζια	08.06	(36-38)
Μήλα για τήν κατασκευή μηλίτου και άχλάδια για τήν κατασκευή άπίτου		
Μήλα για τήν κατασκευή μηλίτου (cidre)	08.06.11	
Άχλάδια για τήν κατασκευή άπίτου (poire)	08.06.32	
Όπωραι μετά πυρήνος		
Ροδάκινα	08.07.32	
Βερύκκοκα	08.07.10	
Κεράσια	08.07	(51-55)
Δαμάσκηνα (περιλαμβανομένων και τών mirabelles, reines-claude, quetsches)	08.07	(71-75)
Άλλαι όπωραι μετά πυρήνος	08.07.90	
Καρποί κελυφωτοί		
Κάρνα	08.05.31	
Λεπτοκάρνα (φουντούκια)	08.05.91	
Άμύδαλα	08.05.11 08.05.19	
Κάστανα	08.05.50	
Άλλοι καρποί κελυφωτοί (πλήν τών τροπικών)		
Φυστίκια	08.05.70	
Καρποί κελυφωτοί μή κατονομαζόμενοι άλλοι (πλήν τών τροπικών)	08.05.97	1

	Ἀριθ. κωδικοποιήσεως τῆς ΣΥΕΚ
Ἄλλοι καρποὶ δένδρων	
Σύκα	08.03.10
Κυδώνια	08.06.50
Καρποὶ δένδρων μὴ κατονομαζομένων ἄλλου (πλὴν τῶν τροπικῶν)	08.09.90 1
Φράουλαι	08.08 (11–15)
Καρποὶ σαρκώδεις	
Φραγκοστάφυλα καὶ μαῦρα φραγκοστάφυλα	08.08.41
Μαῦρα φραγκοστάφυλα	08.08.49 1
Φραγκοστάφυλα	
Σμέουρα	08.08.90 1
Πράσινα φραγκοστάφυλα	08.09.90 2
Ἔτεραι παρόμοιαι δῶραι (π.χ. μούρα καλλιεργημένα), πλὴν τῶν ἀγρίων μούρων	
Ἑσπεριδοειδῆ	
Πορτοκάλια	08.02 (21–22–24–27)
Μανταρίνια καὶ κλεμαντίνες	08.02 (32–36)
Λεμόνια	08.02.50
Φράπες	08.02.70
Ἄλλα ἑσπεριδοειδῆ	08.02.90
Κίτρα	—
Γλυκολέμονα	—
Περγαμόντα	—
Ἑσπεριδοειδῆ μὴ κατονομαζόμενα ἄλλου	—
Σταφυλαὶ καὶ ἐλαῖαι	
Σταφυλαί	
Ἐπιτραπέζιοι σταφυλαί	08.04 (21–23)
Ἔτεραι σταφυλαί (διὰ παραγωγὴν οἴνου, χυμοῦ σταφυλῶν καὶ σταφίδων)	08.04 (25–27)
Ἑλαῖαι	
Ἐπιτραπέζιοι ἐλαῖαι	07.01.78
Ἔτεραι ἐλαῖαι (γιά τὴν παραγωγὴ ἐλαίου)	07.01.79
	07.03.13
Ἄλλα φυτικά προϊόντα	
Φυτὰ γιὰ ζωοτροφές ⁽¹⁾	12.10.99 1
Φυτὰ φυτωρίων	
Δένδρα καὶ δενδρύλλια ὁπωροφόρα	06.02 (19–40–51–55)
Φυτὰ ἀμπέλων	06.02 (10–30)
Δένδρα καὶ δενδρύλλια διακοσμητικά	06.02 (71–75–79–98)
Δασικά φυτώρια	06.02.60
Φυτικά ἔλαια διὰ τὴν πλεκτικήν	
Λυγαριαί, βρύλλα, ἰνδικοὶ κάλαμοι	14.01 (11–19–51–59)
Κάλαμοι, μπαμπού	14.01 (31–39)
Ἔτεραι φυτικά ἔλαια διὰ τὴν πλεκτικήν	14.01.90
Ἄνθη καὶ φυτὰ διακοσμητικά καὶ δένδρα Χριστουγέννων	
Κρόμμυα καὶ κόνδυλοι ἀνθέων	06.01.10
Φυτὰ διακοσμητικά	06.01 (31–39)
Ἄνθη πρὸς κοπὴν, πρασινάδες καὶ φυλλώματα	06.03 (11–15–90)
	06.04 (20–40–50)

(1) Π.χ. σανός, τριφύλλι (ἐξαίρεσει τῶν λαχάνων γιὰ ζωοτροφές).

	Αριθ. κωδικοποίησης της ΣΥΕΚ
Δένδρα Χριστουγέννων	06.04.90
Πολυετή φυτά της υπαίθρου	06.02.92
Σπόροι προς σποράν	
Σπόροι προς σποράν γεωργικών προϊόντων ⁽²⁾	06.02.95 12.03 (11-19-35-39- 44-46-84-86-89) 12.03.31 1 12.03.49 1
Σπόροι προς σποράν ανθέων	12.03.81
Προϊόντα περισυλλογής ⁽¹⁾	07.01 (88-89) 08.05.97 2 08.08.31 08.08.35 08.08.49 2 08.08.90 2 23.06.10 1
Παραπροϊόντα ⁽²⁾	12.08 (10-31) 12.08.90 12.09.00 13.03.12 14.02 (10-21-23-25-29) 14.03.00 14.04.00 14.05 (11-19) 15.16.10 23.06.10 2 23.06.30 13.01.00
Παραπροϊόντα καλλιέργειας δημητριακών (πλήν όρυξης)	
Παραπροϊόντα καλλιέργειας όρυξης	
Παραπροϊόντα καλλιέργειας ξηρών όσπρίων	
Παραπροϊόντα καλλιέργειας κηπευτικών	
Παραπροϊόντα καλλιέργειας βιομηχανικών φυτών	
Παραπροϊόντα καλλιέργειας νωπών λαχανικών	
Παραπροϊόντα καλλιέργειας όπωρων και έσπεριδοειδών	
Παραπροϊόντα καλλιέργειας σταφυλών και έλαιών	
Άλλα παραπροϊόντα καλλιέργειών φυτών	
Φυτικά προϊόντα μή κατονομαζόμενα άλλου	
Γλεΰκος (μούστος) και οίνος	
Γλεΰκος	22.04.00
Οίνος	22.05 (21-25-31-35-41- 44-45-47-51-57- 59-61-69)
Παραπροϊόντα της οίνοπαραγωγής ⁽³⁾	23.05.00
Έλαιόλαδον	
Έλαιόλαδον παρθένον ⁽⁴⁾	15.07.06
Έλαιόλαδον μή έξευγενισμένον ⁽⁴⁾	15.07 (07-08)
Παραπροϊόντα της άπολήψεως του έλαιολάδου ⁽⁵⁾	23.04.05
Βοοειδή	
Βοοειδή κατοικίδια	01.02 (11-13-14-15-17)
Μόσχοι	—
Άλλα βοοειδή ηλικίας κάτω του έτους	—

⁽²⁾ Έξαιρέσει σπόρων προς σποράν δημητριακών, όρυξης και γεωμήλων.

⁽¹⁾ Π.χ. άγρια μανιτάρια, καρποί μυρτίλου, άγρια μούρα, άγρια σμέουρα.

⁽²⁾ Π.χ. άχυρον, φύλλα, λοβοί πιτζελίων και φασολιών.

⁽³⁾ Π.χ. οίνολάσπη, τρυγία άκάθαρτος, κλπ.

⁽⁴⁾ Αυτά τά δύο προϊόντα δέν διακρίνονται λόγω διαφοράς των σταδίων παραγωγής, αλλά λόγω της μεθόδου μεταποίησης.

⁽⁵⁾ Π.χ. έλαιοπυρήνες και άλλα υπολείμματα απομένοντα μετά την άπόληψη του έλαιολάδου.

	Αριθ. κωδικοποίησης της ΣΥΕΚ
Δαμάλεις	—
Άγελάδες	—
Βοοειδή άρρενα αναπαραγωγής	
Βοοειδή άρρενα αναπαραγωγής ηλικίας ενός έως δύο ετών	—
Βοοειδή άρρενα αναπαραγωγής ηλικίας πλέον των δύο ετών	—
Βοοειδή προς σφαγή και πάχυνση	
Βοοειδή προς σφαγή και πάχυνση ηλικίας ενός έως δύο ετών	—
Βοοειδή προς σφαγή και πάχυνση ηλικίας άνω των δύο ετών	—
Χοιροειδή	
Χοιροειδή κατοικίδια	01.03 (11–15–17) *
Χοιρίδια	—
Νεαροί χοίροι	—
Χοίροι προς πάχυνση	—
Θήλεις χοίροι προς αναπαραγωγή	—
Άρρενες χοίροι προς αναπαραγωγή	—
Ίπποειδή	
Ίπποι	01.01 (11–15–19)
Όνοι	01.01.31
Ημίονοι	01.01.50
Προβατοειδή και αίγοειδή	
Προβατοειδή κατοικίδια	01.04 (11–13)
Αίγοειδή κατοικίδια	01.04.15
Πουλερικά, κόνικλοι, περιστέραι και λοιπά ζώα	
Όρνιθες, αλέκτορες, κοτόπουλα και νεοσσοί	01.05 (10–91)
Νήσσαι	01.05.93
Χήναι	01.05.95
Ίνδιάνοι	01.05.97
Φραγκόκοτες	01.05.98
Κόνικλοι κατοικίδιοι	01.06.10
Περιστέραι κατοικίδιοι	01.06.30
Λοιπά ζώα	
Μελίσσαι	—
Μεταξοσκώληκες	—
Γουναροφόρα ζώα	—
Σαλίγκαροι (πλήν θαλάσσης)	03.03.66
Ζώα μη άλλαχού κατονομαζόμενα	01.06.99
	02.04.99 1
Θηράματα και κρέας θηραμάτων	
Θηράματα ⁽¹⁾	01.01.39 01.02.90 01.03.90 01.04.90 01.06.91
Κρέας θηραμάτων	02.04.30

(1) Στα ζώντα θηράματα περιλαμβάνονται μόνο τά θηράματα κτηνοτροφίας και τά έγκλωβισμένα θηράματα.

	Αριθ. κωδικοποίησης της ΣΥΕΚ		
Γάλα μή υποστάν ούδεμίαν κατεργασίαν			
Γάλα αγελάδος	—		
Γάλα προβάτου	—		
Γάλα αιγός	—		
Γάλα βουβάλου	—		
Ώα			
Ώα θρνιθος			
Ώα θρνιθος πρὸς ἐπώασιν	04.05.12	1	
Ἔτερα ὡά θρνιθος	04.05.14		
Ώα ἔτερα τῆς θρνιθος			
Ώα ἔτερα τῆς θρνιθος πρὸς ἐπώασιν	04.05.12	2	
Λοιπά ὡά ἔτερα τῆς θρνιθος	04.05.16		
	04.05.18		
Ἄλλα ζωικά προϊόντα			
Ἔριον (περιλαμβανομένων καὶ τῶν τριχῶν) ⁽¹⁾	53.01 (10–20)		
	53.01 (93–95)		
Μέλι	04.06.00		
Βόμβυκες μεταξοσκωλήκων	50.01.00		
Παραπροϊόντα ζωϊκῶν προϊόντων ⁽²⁾	} 15.15.10		
Ζωϊκά προϊόντα μὴ κατονομαζόμενα ἄλλου			43.01 (10–20–30–90)
			53.02.97
Γεωργικαὶ ἐργασίαι FACON ⁽³⁾			
Γεωργικὰ προϊόντα σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰσαγόμενα			
Σπέρματα καὶ καρποὶ ἐλαιώδεις			
Σπέρματα ἀραχιδῶν	12.01.11		
	12.01.15		
Κόπρα	12.01.20		
Κάρνα καὶ ἀμύγδαλα τοῦ φοίνικος	12.01.30		
Βαμβακόσποροι	12.01.96		
Σπέρματα καὶ καρποὶ ἐλαιώδεις μὴ ἀλλαχοῦ κατονομαζόμενοι	12.01.99		
Φυτὰ γιὰ τὴν ὑφαντουργίαν τροπικὰ			
Βάμβαξ	55.01.00		
Λοιπὰ φυτὰ γιὰ τὴν ὑφαντουργίαν			
Ἀβάκα	57.02.00		
Ίούτη	57.03.10		
Σιζάλ	57.04.10		
Κοκοκάρνα	57.04.30		
Ραμί	54.02.00		
Φυτὰ διὰ τὴν ὑφαντουργίαν μὴ ἀλλαχοῦ κατονομαζόμενα	57.04.50		
Ἄλλα τροπικὰ βιομηχανικὰ φυτὰ			
Καφές	09.01.11		
Κακάο	18.01.00		
Ζαχαροκάλαμον	12.04.30		

(1) Έφ' όσον αποτελούν κύρια προϊόντα.

(2) Π.χ. δέρματα, τρίχες, σισυροδέσματα φονευθέντων θηραμάτων, κηρός, κοπρία, σόρα των ζώων.

(3) Δηλαδή έργασίες, οι όποιες έκτελούνται κανονικά από τις ίδιες τις γεωργικές επιχειρήσεις, όπως ή καλλιέργεια της γης, ό θερισμός, τό δλώνισμα του σίτου, ή άποξηήραση του καπνού, ή κουρά των προβάτων, ή περιποίηση των ζώων.

	Αριθ. κωδικοποίησης της ΣΥΕΚ
Καρποί και όπωραι τροπικοί	
Καρποί κελυφωτοί τροπικοί	
Κάρνα κοκκοφοινίκων	08.01.75
Κάρνα ανακαρδιοειδών	08.01.77
Κάρνα Βραζιλίας	08.01.80
Κάρνα του PECAN	08.05.80
Άλλοι τροπικοί καρποί και όπωραι	
Χουρμάδες	08.01.10
Μπανάνες	08.01 (31-35)
Ανανάδες	08.01.50
Παπαίαι (papaijes)	08.08.50
Τροπικοί καρποί και όπωραι μή κατονομαζόμενοι άλλοι	08.01 (60-99)
Έλεφαντοστούν ακατέργαστον	05.10.00

V. ΑΚΑΤΕΡΓΑΣΤΗ ΞΥΛΕΙΑ

Ρητινώδης ξυλεία για κατεργασία και βιομηχανικές χρήσεις

Ρητινώδης μακρά ξυλεία

- 1. Σύμφλοιος ξυλεία
 - (1) Έλάτης, έρυθροελάτης, DOUGLAS
 - (2) Πεύκης, λάρυκος (άγριοπεύκης)
- 2. Ξυλεία όρυχείων ή μεταλλείων
 - (1) Έλάτης, έρυθροελάτης, DOUGLAS
 - (2) Πεύκης, λάρυκος (άγριοπεύκης)
- 3. Άλλη μακρά ξυλεία
 - (1) Έλάτης, έρυθροελάτης, DOUGLAS
 - (2) Πεύκης, λάρυκος (άγριοπεύκης)

Ρητινώδης ξυλεία για άλεση

- 1. Έλάτης, έρυθροελάτης, DOUGLAS
- 2. Πεύκης, λάρυκος (άγριοπεύκης)

Καυσόξυλα ρητινώδη

Έλάτης, έρυθροελάτης, DOUGLAS
Πεύκης, λάρυκος (άγριοπεύκης)

Ξυλεία πλατυφύλλων δένδρων για κατεργασία και βιομηχανικές χρήσεις

Μακρά ξυλεία πλατυφύλλων δένδρων

- 1. Σύμφλοιος ξυλεία
 - (1) Δρυός
 - (2) Φηγού (όξύας)
 - (3) Λεύκης
 - (4) Λοιπών δένδρων
- 2. Ξυλεία όρυχείων ή μεταλλείων
 - (1) Δρυός
 - (2) Λοιπών δένδρων
- 3. Άλλη μακρά ξυλεία
 - (1) Δρυός
 - (2) Φηγού (όξύας)
 - (3) Λεύκης
 - (4) Λοιπών δένδρων

Ξυλεία πλατυφύλλων δένδρων για άλεση

- 1. Δρυός
- 2. Φηγού (όξύας)
- 3. Λεύκης
- 4. Λοιπών δένδρων

Καυσόξυλα εκ πλατυφύλλων δένδρων

Δρυός

Φηγού (δόξυας)

Λεύκης

Λοιπών δένδρων

Δασικάι υπηρεσίαι (1)

Άλλα προϊόντα (παραδείγματος χάριν φλοιοί, φελλός, ρητίνη)

(1) Δηλαδή δασοκομικές υπηρεσίες, ασκούμενες κανονικά από τις ίδιες τις δασικές επιχειρήσεις (π.χ. κοπή ξύλων).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 5 ΕΔΑΦΙΟ ΤΡΙΤΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

1. τηλεπικοινωνίες
2. διανομή ύδατος, φωταερίου, ηλεκτρισμού και θερμικής ενέργειας
3. μεταφορά αγαθών
4. παροχή λιμενικών και αερολιμενικών υπηρεσιών
5. μεταφορά προσώπων
6. παραδόσεις και νουργών αγαθών, κατασκευασθέντων προς τόν σκοπό πωλήσεώς τους
7. εργασίες γεωργικών οργανισμών παρεμβάσεως, αναφερόμενες σε γεωργικά προϊόντα και παραγματοποιούμενες κατ' εφαρμογή κανονισμών προβλεπόντων κοινή οργάνωση της αγοράς των προϊόντων αυτών
8. εκμετάλλευση πανηγύρεων και εκθέσεων εμπορικού χαρακτήρος
9. έναποθήκευση
10. δραστηριότητες εμπορικών διαφημιστικών γραφείων
11. δραστηριότητες πρακτορείων ταξιδίων
12. εργασίες λεσχών και κυλικίων επιχειρήσεων, πρατηρίων, συνεταιρισμών και παρομοίων ιδρυμάτων
13. δραστηριότητες οργανισμών ραδιοφώνου και τηλεόρασεως, πλην των προβλεπομένων από τό άρθρο 13 υπό Α παράγραφος 1 περίπτωση ιζ).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 28 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ α) ΠΡΑΞΕΩΝ

1. πράξεις αναφερόμενες στο άρθρο 13 υπό Α παράγραφος 1 περίπτωση α), κατά τό μέτρο πού έχουν σχέση μέ τήν υπηρεσία ταχυδρομικών δεμάτων
2. πράξεις αναφερόμενες στο άρθρο 13 υπό Α παράγραφος 1 περίπτωση ε)
3. πράξεις αναφερόμενες στο άρθρο 13 υπό Α παράγραφος 1 περίπτωση στ), εκτός των ομάδων ιατρικού ή παραϊατρικού χαρακτήρος
4. πράξεις αναφερόμενες στο άρθρο 13 υπό Α παράγραφος 1 περίπτωση ιγ)

5. πράξεις αναφερόμενες στο άρθρο 13 υπό Α παράγραφος 1 περίπτωση ιδ)
6. πράξεις αναφερόμενες στο άρθρο 13 υπό Α παράγραφος 1 περίπτωση ιστ)
7. πράξεις αναφερόμενες στο άρθρο 13 υπό Α παράγραφος 1 περίπτωση ιζ)
8. πράξεις αναφερόμενες στο άρθρο 13 υπό Β περίπτωση δ) υποπερίπτωση 2, κατά τό μέτρο πού έχουν σχέση μέ υπηρεσίες μεσολαβούντων προσώπων
9. εργασίες αναφερόμενες στο άρθρο 13 υπό Β περίπτωση δ) υποπερίπτωση 5, κατά τό μέτρο πού έχουν σχέση μέ υπηρεσίες μεσολαβούντων προσώπων
10. εργασίες αναφερόμενες στο άρθρο 13 υπό Β περίπτωση δ) υποπερίπτωση 6
11. παραδόσεις αναφερόμενες στο άρθρο 13 υπό Β περίπτωση ζ), όταν πραγματοποιούνται από υποκειμένους πού είχαν δικαίωμα πρὸς έκπτωση των προηγουμένως καταβληθέντων φόρων γιά τό ἐν λόγω κτίριο
12. παραδόσεις αγαθών αναφερόμενες στο άρθρο 15 υπό 2
13. πράξεις αναφερόμενες στο άρθρο 15 υπό 6 και 9
14. παραδόσεις αγαθών αναφερόμενες στο άρθρο 15 υπό 12
15. οί αναφερόμενες στο άρθρο 26 παροχές υπηρεσιών των πρακτορείων ταξιδιών, καθώς και οί παροχές υπηρεσιών των πρακτορείων ταξιδιών, τά όποία ενεργούν ἐπ' όνόματι και γιά λογαριασμό του ταξιδιώτου, γιά ταξίδια πραγματοποιούμενα εκτός της Κοινότητας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 28 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ β) ΠΡΑΞΕΩΝ

1. είσπραξη δικαιωμάτων εισόδου σέ άθλητικές εκδηλώσεις
2. παροχές υπηρεσιών συγγραφέων, καλλιτεχνών και έρμηνευτών έργων τέχνης, δικηγόρων και λοιπών έλευθέρων επαγγελματιών, εξαιρέσει των Ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελματιών, έφ' όσον δέν πρόκειται περί των παροχών υπηρεσιών των αναφερομένων στο παράρτημα Β της δευτέρας οδηγίας του Συμβουλίου της 11ης Απριλίου 1967
3. παροχές υπηρεσιών πραγματοποιούμενες μέ γεωργικά μηχανήματα πρὸς όφελος άτομικών ή συνεταιρισμένων γεωργικών επιχειρήσεων
4. παραδόσεις καθαρόαιμων ίππων και λαγωνικών
5. παροχές υπηρεσιών και παραδόσεις αγαθών παρεπόμενες πρὸς τίς παροχές αυτές, οί όποιες πραγματοποιούνται από τίς δημόσιες ταχυδρομικές υπηρεσίες στον τομέα των τηλεπικοινωνιών
6. παροχές υπηρεσιών πραγματοποιούμενες από τίς επιχειρήσεις κηδειών και άποτεφρώσεως, καθώς και οί παρεπόμενες πρὸς τίς άνωτέρω παροχές παραδόσεις αγαθών
7. εργασίες πραγματοποιούμενες από τυφλούς ή εργαστήρια τυφλών, υπό την προϋπόθεση ότι ή άπαλλαγή τους δέν επιφέρει σημαντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού
8. παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών πρὸς όργανισμούς επιφορτισμένους μέ την κατασκευή, την διαρρύθμιση και την συντήρηση νεκροταφείων, τάφων και μνημείων των θυμάτων πολέμου
9. παροχή περιθάλψεως πρὸς ζώα από κτηνιάτρους
10. εργασίες πραγματοποιούμενες από νοσοκομειακά ιδρύματα, μή προβλεπόμενες από τό άρθρο 13 υπό Α παράγραφος 1 περίπτωση β)
11. υπηρεσίες έμπειρογνομόνων πού έχουν σχέση μέ την εκτίμηση ασφαλιστικών αποζημιώσεων
12. παροχή ύδατος από όργανισμούς δημοσίου δικαίου

13. διαχείριση πιστώσεων καὶ ἐνεργῶν πιστώσεων ἀπὸ πρόσωπο ἢ ὄργανισμὸ ἐκτὸς ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐχορήγησε τὴν πίστωση·
14. εἰσπραξὴ ἀπαιτήσεων·
15. φύλαξη καὶ διαχείριση μετοχῶν, μεριδίων ἐταιρειῶν καὶ ἐνώσεων, ὁμολογιῶν καὶ λοιπῶν χρεωγράφων ἢ ἀξιογράφων, ἐξαιρέσει τίτλων ἀντιπροσωπευτικῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων ἀναφερομένων στὸ ἄρθρο 5 παράγραφος 3·
16. οἱ ἀναφερόμενες στὸ ἄρθρο 4 παράγραφος 3 παραδόσεις κτιρίων·
17. μεταφορὲς προσώπων·
οἱ μεταφορὲς ἀγαθῶν, ὅπως οἱ ἀποσκευές καὶ τὰ αὐτοκίνητα ὀχήματα, συνοδευομένων ἀπὸ ταξιδιώτες ἢ παροχές ὑπηρεσιῶν συναφεῖς πρὸς τὴν μεταφορὰ προσώπων, ἀπαλλάσσονται μόνον κατὰ τὸ μέτρο πού ἀπαλλάσσονται οἱ μεταφορὲς τῶν προσώπων αὐτῶν·
18. παραδόσεις, μετατροπές, διορθώσεις, συντήρηση, ναυλώσεις καὶ μισθώσεις πλοίων, προοριζομένων γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ ἐμπορικὴ ναυσιπλοΐα, καθὼς καὶ ἀντικειμένων ἐνσωματωμένων στὰ πλοία αὐτὰ ἢ χρησιμευόντων γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσή τους·
19. παραδόσεις ὀρισμένων ἀγαθῶν ἐπενδύσεως μετὰ τὴν πάροδο τῆς προθεσμίας διακανονισμοῦ τῶν δικαιωμάτων πρὸς ἔκπτωση·
20. παραδόσεις ὑλικῶν ἐξ ἀνακτήσεως καὶ καινουργῶν βιομηχανικῶν ἀπορριμμάτων·
21. ἐφοδιασμὸς πλοίων ἀναψυχῆς ἀναχωρούντων ἀπὸ τὴν ἐπικράτεια·
22. ἐφοδιασμὸς ἀεροσκαφῶν ἰδιωτικῆς χρήσεως ἀναχωρούντων ἀπὸ τὴν ἐπικράτεια·
23. παραδόσεις, μετατροπές, διορθώσεις, συντήρηση, ναυλώσεις καὶ μισθώσεις ἀεροσκαφῶν χρησιμοποιούμενων ἀπὸ κρατικούς ὁργανισμούς, καθὼς καὶ ἀντικειμένων ἐνσωματωμένων στὰ ἀεροσκάφη αὐτὰ ἢ χρησιμευόντων γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσή τους·
24. μεταφορὲς ἐμπορευμάτων στοὺς ποταμούς Ρήνο καὶ Μοῦζέλλα (καὶ στὰ κανάλια τοῦ δευτέρου), καθὼς καὶ οἱ συναφεῖς πρὸς τίς μεταφορὲς αὐτές ἐργασίες·
25. παραδόσεις, μετατροπές, διορθώσεις, συντήρηση, ναυλώσεις καὶ ἐκμισθώσεις πολεμικῶν πλοίων·
26. ἐργασίες σχετικὲς μὲ τὸν χρυσό, πλὴν τοῦ χρυσοῦ βιομηχανικῆς χρήσεως·
27. οἱ προβλεπόμενες ἀπὸ τὸ ἄρθρο 26 παροχές ὑπηρεσιῶν τῶν πρακτορείων ταξιδίων, καθὼς καὶ οἱ παροχές ὑπηρεσιῶν τῶν πρακτορείων ταξιδίων πού ἐνεργοῦν ἐπ' ὄνοματι καὶ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ ταξιδιώτου, γιὰ ταξίδια πραγματοποιούμενα στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Κοινότητος·

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

1. Τὸ ἀναφερόμενο στὸ ἄρθρο 28 παράγραφος 3 περίπτωσι γ) δικαίωμα ἐπιλογῆς δύναται νὰ χορηγεῖται:
 - α) ἂν πρόκειται περὶ ἐργασιῶν ἀναφερομένων στὸ παράρτημα Ε:

τά Κράτη μέλη, τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζουν ἤδη τὴν ἀπαλλαγὴ, συνδυασμένη ὅμως μὲ δικαίωμα ἐπιλογῆς, δύναται νὰ διατηροῦν τὸ ἐν λόγω δικαίωμα ἐπιλογῆς·
 - β) ἂν πρόκειται περὶ πράξεων ἀναφερομένων στὸ παράρτημα ΣΤ:

τά Κράτη μέλη, τὰ ὁποῖα διατηροῦν προσωρινά τὴν ἀπαλλαγὴ, δύναται νὰ χορηγοῦν στοὺς ὑποκειμένους στὸν φόρο τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς τῆς φορολογήσεως.
2. Τὰ Κράτη μέλη πού χορηγοῦν δικαίωμα ἐπιλογῆς τῆς φορολογήσεως μὴ καλυπτόμενο ἀπὸ τίς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, δύναται νὰ ἐπιτρέψουν στοὺς ὑποκειμένους στὸν φόρο, οἱ ὁποῖο κάνουν χρῆσιν τούτου, νὰ τὸ διατηρήσουν τὸ ἀργότερο μέχρι τὴν λήξη τριετοῦς περιόδου ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης ὁδηγίας.